

Casa Corpului Didactic Neamț
Anul XI Nr. 4/
Decembrie 2013

ȘCOALA MODERNĂ

Calitate

Competitivitate

Distincție

Casa

Corpului

Didactic Neamț

Publicație pentru dezvoltare profesională și managerială în educație

Management educațional	<u>Managementul clasei de elevi</u>
Metodologii instructiv-educative	<u>Quelques pistes pour travailler une bande-annonce en classe de FLE</u>
Parteneriate și proiecte	<u>Lada de zestre a românilor, deschisă Europei</u>
	<u>Învățăm să muncim și să dăruim! - Proiect educațional</u>
	<u>Waterholic – a drop of water, a drop of hope : O picătură de apă, o picătură de speranță 2013 – 2015</u>
	<u>Diseminarea ediției a IV proiectului național cu participări internaționale: „Satul/ orașul românesc al secolului XXI – leagăn al copilăriei”</u>
	<u>Clubul micilor artiști</u>
	<u>Festivalul Național al Șanselor Tale - România 2013, ediția a XIV-a, 18-24 noiembrie 2013 ”Cetățean român – Cetățean european” program de acțiuni pe plan local</u>
	<u>Conferința regională „1 Decembrie - Ziua Națională a României”</u>
	<u>“Adoptă un stil de viață durabil!”/ “GO FOR A SUSTAINABLE LIFE STYLE ! ” Săptămâna Educației Globale 16 – 24 noiembrie 2013</u>
	<u>Impresii din Lodeve, Franța</u>
	<u>Proiect educațional regional „Tradiția populară, emblema identității naționale”</u>
	<u>Schimb de experiență în Austria</u>
	<u>Proiectul „Profesionalizarea carierei didactice, noi competențe pentru actorii schimbărilor în educație din județele Harghita și Neamț” la final</u>
Alternative educaționale	<u>Educația outdoor, temă de interes în cercul pedagogic al educatoarelor</u>
Școala, cultura, tradiție	<u>Pedagogia constructivistă și rolul ei în dezvoltarea abilităților de viață independentă la elevi</u>
Cercetări, studii	<u>Optimizarea educației - efectul Pygmalion</u>
	<u>Creativitatea – dimensiune esențială a personalității</u>
	<u>Dezvoltarea personală și coaching –ul</u>
	<u>Stimularea motivației pentru studiu la copiii cu probleme de adaptare școlară</u>

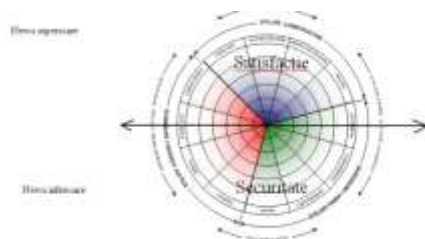
MANAGEMENTUL CLASEI DE ELEVI

prof. VĂIDEANU CLAUDIA
Colegiul Tehnic "Gheorghe Cartianu" Piatra Neamț

Când ne plângem de o clasă, răspunsurile sunt de multe ori mai degrabă legate de lipsa unei strategii clare, de lipsa unor caracteristici care să definească clasa respectivă de lipsa unui management eficient din partea dirigintei. Ce înseamnă un diriginte sau un profesor bun și un diriginte sau un profesor mai puțin bun? Care este legătura dintre modul în care a fost etichetat și clasa pe care o conduce? Un diriginte (profesor) bun este un diriginte (profesor) care reușește să imprime o cultură organizațională pentru clasa pe care o conduce cât mai aproape de cea ideală indiferent de clasa care o are la început.

Conceptul de cultură organizațională se referă la tot ceea ce înseamnă standarde colective de gândire, atitudini, valori, convingeri, norme și obiceiuri care există într-o organizație. În componenta culturală putem distinge unele elemente vizibile cum ar fi: comportamente și limbaj comun, ritualuri și simboluri, dar preponderent avem componente mai puțin vizibile: percepții și reprezentări despre ce e "valoare" în organizație, mituri, standarde empirice despre ce înseamnă a te comporta corect, despre "cum se fac lucrurile pe aici", etc.

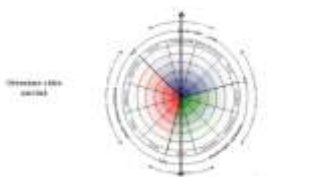
Diriginții (profesorii) care înțeleg importanța managementului culturii organizaționale a clasei pe care o conduc și reușesc să se desprindă din vechile sau propriile norme, reușesc să creeze o clasă în care comunicarea devine principalul instrument de lucru.

grup și individ. Această calitate, împreună cu finețea detaliilor de reprezentare, conferă modelului Circumplex aplicativitatea lui extrem de largă.

Modelul Circumplexul descrie 12 stiluri, grupate în trei categorii în funcție de poziționarea lor pe diagramă:

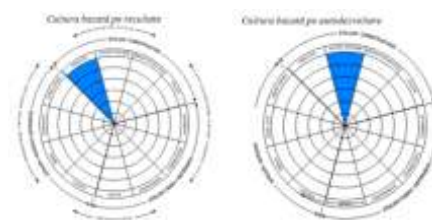
- ♦ stilurile din jumătatea inferioară arată orientarea către nevoile de tip protecție, securitate
- ♦ stilurile din jumătatea superioară arată orientarea către nevoile de tip dezvoltare, satisfacție

- ♦ stilurile din partea dreaptă arată orientarea către elevi
- ♦ stilurile din partea stângă arată orientarea către sarcină

Stiluri Constructive

În cadrul stilului constructiv se disting următoarele culturi: cultura bazată pe rezultate, cultura bazată pe autodezvoltare, cultura de tip umanist-încurajator, cultura de tip afiliere.

Cultura bazată pe rezultate

este specifică organizațiilor care fac lucrurile bine și îi valorizează pe elevii care își fixează și își ating propriile obiective. Aceștia își propun obiective provocatoare dar realiste, stabilesc planuri pentru a le atinge și le urmăresc cu entuziasm.

Clasele axate pe rezultate sunt eficiente, problemele sunt rezolvate corespunzător.

Este specifică organizațiilor care valorizează creativitatea și calitatea mai mult decât cantitatea, precum și finalizarea sarcinilor și dezvoltarea individuală. Elevii care fac parte din astfel de clase sunt încurajați să obțină satisfacție din eforturile depuse prin învățare, din modul în care se comportă cu ceilalți dar și din activități extrașcolare reușind astfel să se autodezvolte, să urmărească mereu activități noi și interesante.

Cultura de tip umanist-încurajator este specifică organizațiilor care sunt conduse participativ, axate pe elev în mod individual. Se așteaptă ca elevii acestor clase să ofere sprijin, să fie constructivi și deschiși la influență în relațiile dintre ei. O cultură

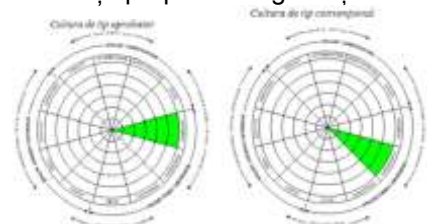
de tip umanist conduce la performanță asigurând creșterea și implicarea elevilor care, la rândul lor, arată satisfacție și devotament față de clasa căreia îi aparțin.

Cultura de tip afiliere este specifică organizațiilor care acordă prioritate relațiilor interpersonale constructive. Se așteaptă ca elevii organizațiilor cu o astfel de cultură să fie prietenoși, deschiși, sensibili la satisfacția grupului lor de lucru. O cultură de acest tip poate spori performanța organizației, stimulând comunicarea deschisă, buna cooperare, coordonarea eficientă a activităților. Angajații sunt loiali grupului din care fac parte și simt că se potrivesc acestuia.

Stiluri Pasiv/Defensive

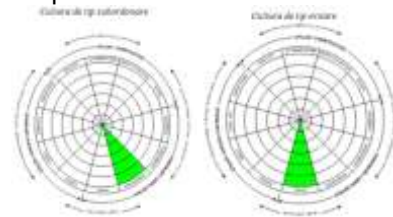
Stilurile pasiv-defensive arată o preocupare a oamenilor către securitate, către prezervarea status-quo-ului și evitarea riscurilor. Această preocupare este servită prin interacțiunea cu ceilalți oameni, adică printr-o atitudine pasivă și submisivă care să evite expunerea personală la riscuri.

În organizațiile care au culturi de tip pasiv/defensive, elevii consideră că trebuie să interacționeze cu ceilalți într-un mod defensiv, care să nu le amenințe propria lor siguranță.

Cultura de tip aprobare descrie organizațiile în care sunt evitate conflictele iar relațiile interpersonale sunt amiabile cel puțin la nivel superficial. Elevii simt că trebuie să fie de acord și să obțină aprobarea celorlalți precum și să fie plăcuți de aceștia. Acest mediu de lucru poate limita eficacitatea organizației, descurajând contradicțiile constructive și exprimarea lor. Elevii simt că nu trebuie să se „pună rău cu dirigintele” și să aprobe tot ce acesta spune sau hotărăște chiar dacă nu sunt de acord. Tot mai rar se întâlnesc clase cu o astfel de cultură.

Este specifică organizațiilor conservatoare, tradiționale și controlate birocratic. Se așteaptă ca elevii acestor tipuri de organizații să se conformeze, să urmeze regulile și să facă o impresie bună. O cultură de tip tradiționalist poate deveni un obstacol în calea performanței, prin descurajarea inovației și a inițiativei și prin împiedicarea organizației de a se adapta la schimbări.

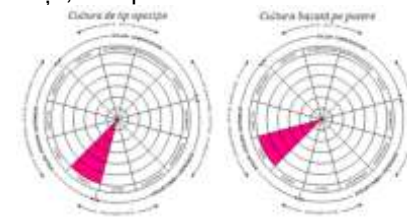

Este specifică claselor controlate ierarhic și neparticipative. În asemenea organizații, deciziile se iau centralizat, iar elevii sunt determinați să facă doar ce li se spune. Slaba performanță este dată de lipsa inițiativei individuale, a spontaneității, a flexibilității în luarea deciziilor potrivite. Astfel de clase pot obține rezultate bune la învățătură, dar pot oferi și multe surprize deoarece ele au tendința de a nu funcționa și acționa singure. În ultimii ani elevii s-au adaptat societății și nu mai pot, la un moment dat, acționa doar pe baza a ce li se spune. Din acest motiv, la aceste clase pot apărea unele surprize. Dirigintele trebuie să se adapteze noilor cerințe cât mai eficient. Elevii unei clase cu această cultură organizațională nu vor mai ține legătura pe viitor și nu vor mai participa la acele întâlniri de 5, 10, 15, 20... ani de la terminarea școlii pentru că în timpul școlii nu au simțit că fac parte dintr-un colectiv.

Această cultură caracterizează organizațiile care nu recompensează succesul, însă penalizează greșelile. Nu mă refer aici la note, deoarece dirigintele la ora de Consiliere și orientare nu pune note. Acest sistem negativ de recompensare determină elevii să transfere responsabilitățile către ceilalți, „să paseze pisica”, pentru a evita orice posibilitate de a fi sancționați pentru o greșeală. Însăși supraviețuirea unei astfel de organizații stă sub semnul întrebării, atâta timp cât elevii nu sunt dornici să ia decizii, să acționeze sau să accepte riscuri.

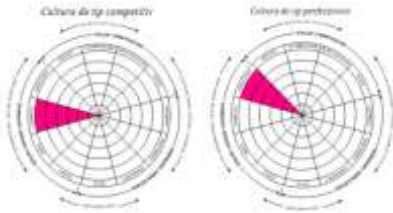
Stiluri Agresiv/Defensive

Stilurile agresiv/defensive arată o preocupare a oamenilor spre securitatea personală și emoțională. Preocuparea prevalentă este protejarea ego-ului și a statutului personal, a poziției, a imaginii personale atât în public cât și în fața propriilor ochi. Această preocupare se manifestă mai ales prin interacțiunea cu sarcina, adică prin abordarea în forță, competitivă a sarcinilor.

Cultura de tip opoziție descrie organizațiile în care predomină confruntarea și în care este recompensată o atitudine de tip negativist. Elevii obțin statut și influență fiind critici și astfel sunt susținuți să se opună ideilor altora. Deși adoptă doar deciziile care sunt sigure, acestea nu sunt eficiente. Chiar dacă un anumit nivel de critică este util, accentuarea criticii poate determina conflicte inutile, o slabă capacitate de rezolvare a problemelor în cadrul grupului și adoptarea soluțiilor ineficiente, de risc minim. Într-o clasă cu o astfel de cultură elevii se pot împărți în grupuri, își manifestă zgomotos opiniile despre ceilalți, dirigintele, pentru a obține informații poate apela la un grup, la altul etc. Clasa cu o astfel de cultură poate fi „încurajată” și de către modul greșit de abordare a situației de către diriginte.

Este specifică organizațiilor neparticipative, structurate după modelul autorității ierarhice dat de pozițiile pe care le au elevii. Aceștia cred că vor fi recompensați pentru controlul pe care îl au asupra colegilor (și pentru felul în care răspund solicitărilor dirigintelui). Organizațiile axate pe putere sunt mai puțin eficiente. Elevii rezistă acestui tip de control, rețin informația fără a o transmite și își reduc contribuția doar la nivelul minim acceptat.

În acest tip de cultură este valorizat succesul, iar elevii sunt recompensați pentru performanța dintre ei înșiși. Elevii din asemenea clase se află într-un mediu de tip „câștig-pierdere” și consideră că pentru a fi remarcați trebuie să învețe, acționeze mai bine împotriva colegilor decât împreună. Exagerarea competitivității poate împiedica eficacitatea, reducând cooperarea și încurajând standarde de performanță nerealiste (fie prea slabe, fie prea ridicate).

Cultura de tip perfecționist caracterizează organizațiile în care sunt valorizate străduința, efortul depus și atenția la detalii. Elevii simt că trebuie să preîntâmpine toate greșelile, să aibă totul sub control și să lucreze mult pentru a atinge obiective foarte precise. Deși o ușoară orientare de acest tip ar putea fi utilă, o prea mare accentuare a perfecționismului îi poate determina pe elevi să piardă imaginea scopului în ansamblu, să se piardă în detalii, să manifeste simptome de

stres. Acest lucru tinde să întârzie rezolvarea problemelor.

Identificarea și evaluarea culturii organizaționale

Identificarea și evaluarea culturii organizaționale reprezintă o problemă complexă. O astfel de analiză se poate realiza fie din interiorul organizației, fie din afară. O examinare a culturii din afară poate fi superficială, dar utilă. Se pot obține informații despre încadrarea în cadrul unei instituții școlare, modul în care elevii interacționează între ei, modul în care își împart sarcinile, despre glumele dintre ei, despre modul cum vorbesc despre clasă, despre modul în care își petrec timpul liber. Avantajul major al diagnosticării din afară este obiectivitatea. De exemplu, evaluarea externă poate fi făcută de către psihologul școlii. O evaluare din interior poate realiza un studiu detaliat asupra culturii, dar acesta poate fi subiectiv. Evaluatorul ar putea fi un profesor care predă la clasa respectivă sau chair dirigintele. Acest tip de analiză poate surprinde aspecte legate de cariera angajaților, de timpul de lucru, de glume și de povestiri din interiorul organizației.

Eficientă ar fi o combinație între cele două metode.

Informațiile și datele necesare analizei se pot obține prin:

- * discuții cu elevii și cu dirigintele;
- * observații directe;
- * informații privind clasa obținute de la profesori, alți elevi, rezultate la învățătură, medii la purtare etc.

Determinarea culturii organizaționale pentru o clasă de elevi are un rol important pentru diriginte (profesor) deoarece poate realiza o comparație cu o cultură organizațională ideală și o poate modela în direcția corectă astfel încât elevii clasei să obțină rezultate deosebite nu numai la învățătură cât și în cadrul activităților extrașcolare.

Bibliografie

- <http://www.humansynergistics.com>
<http://www.elfconsulting.ro>

[<cuprins>](#)

QUELQUES PISTES POUR TRAVAILLER UNE BANDE-ANNONCE EN CLASSE DE FLE

PROF. DE LIMBA FRANCEZĂ, PREOTEASA GRAȚIA-ELENA,
COLEGIUL NAȚIONAL DE INFORMATICĂ, PIATRA-NEAMȚ

L'actuelle méthodologie pédagogique privilégie sans aucun doute l'exploitation des documents audiovisuels dans la classe de FLE, dont la valeur consiste, à part la motivation accrue évidente chez l'apprenant, à travailler la compréhension orale d'une manière dynamique, ludique et enrichissante au point de vue culturel. Ainsi, on a à faire avec la langue authentique, parlée expressivement par des natifs français ou des francophones, dans un rythme qui oblige à la concentration et l'attention. Voilà donc un outil très efficace pour promouvoir le cinéma français, tout en travaillant la langue vivante.

Cependant exploiter un film en entier s'avère être impossible, vu la durée d'un cours de français limitée à 50 minutes; ce qu'on pourrait en revanche offrir aux élèves c'est la bande-annonce du film concerné, accompagnée le plus souvent d'un synopsis qui facilite la compréhension et le cas échéant d'une liste avec le lexique expliqué.

Certes, l'exploitation en diffère suivant le niveau CECRL (B1 le plus souvent), à partir des activités plus simples se rapportant à l'identification de la situation de communication (qui, quoi, où, quand, comment), en passant par des items objectifs, tels que les items d'associations (qui offrent déjà des réponses), des items précédés des cases à cocher (du type QCM ou Vrai / Faux) et allant jusqu'à la restitution des mots entendus, à la description de ses sentiments où bien à l'imagination d'une suite de la vidéo.

C'est justement la raison pour laquelle je vais présenter en titre

d'exemple une courte analyse pédagogique de la bande-annonce du film Joyeux Noël, présenté en Section Officielle hors compétition au Festival de Cannes en mai 2005 et sorti en salles en novembre 2005.

JOYEUX NOËL, un film de Christian Carion (2005)

Bande-annonce (2'02")

FICHE PEDAGOGIQUE

Descriptif

• Niveau de classe: B1

• Thèmes: le cinéma, la guerre

• Compétences générales: Compréhension orale / Production écrite / Interaction orale

• Compétences spécifiques:

- comprendre l'essentiel d'un document authentique (la bande-annonce)

- exprimer un point de vue

- produire des énoncés

• Objectifs:

- Objectifs communicatifs:

▪ comprendre une vidéo

▪ comprendre le français parlé par des natifs

▪ faire des hypothèses

- Objectifs linguistiques:

▪ repérer les marques du récit au présent

▪ transformer du discours direct en discours rapporté

- Objectifs socio-culturels:

▪ éducation aux médias

▪ sensibiliser au film français

• Matériel:

Fiches de travail, transcription (synopsis) de la vidéo, vidéoprojecteur, connexion Internet.

• Supports: site Internet

<http://www.youtube.com/watch?v=bnRgrxsQalQ>

• Méthodes de travail: observation, conversation, remue-méninges, grille d'analyse, exercices de rédaction

• Durée: 50 minutes

Scénario didactique

Déroulement des activités

• Mise en route. Annonce du document vidéo (Bande-annonce du film intitulé Joyeux Noël).

Activités de pré-écoute

Questions:

Que vous évoque ce titre?

Dans quels contextes on entend d'habitude ce souhait?

Quels peuvent être les sujets traités dans un document intitulé Joyeux Noël? (réponses possibles: les fêtes d'hiver, la fête de Noël)

Quelle peut être l'ambiance dans un tel film ? (réponses possibles: festive, gaie, amusante etc.)

Selon votre avis, de quel type du film s'agit-il ? (réponses possibles : action, comédie, drame etc.)

Qu'est-ce que d'après vous une bande-annonce ? Donnez son correspondant en roumain / en anglais (réponses possibles: trailer, présentation synthétique d'un film réunissant à la fois des séquences filmées, des mots clé, des informations sur le film: noms des acteurs, date de la sortie du film en cinéma etc).

Mise en commun.

• Découverte de la vidéo

1. Visionnage de la vidéo sans le son. Division en grands groupes (G1, G2).

Gr. 1 Décrivez les actions

Où est tourné le document ?

Quels sont les lieux montrés ?

Ce sont des images agréables ou désagréables?

Est-ce qu'on focalise sur un certain endroit, sur un certain détail?

Gr. 2 Décrivez les personnes

Combien de personnes voyez-vous ?

Quelle peut être la relation entre elles ?
Comment les personnes sont-elles vêtues ?

Quelle est leur mimique ? (détendue, nerveuse, calme) ?

De quoi se parlent-elles, d'après vous ?
Mise en commun.

2. Visionnage de la vidéo avec le son en entier (repérage des voix, musiques, ambiance sonore)

Qu'avez-vous entendu ?

Quels bruits entendez-vous en ambiance sonore (sons caractérisant un certain endroit) ?

Combien de voix entendez-vous ?

Quelles informations ces voix donnent-elles sur les personnes qui parlent ?

Quelles informations apporte la musique ?

● Définition de la situation de communication pendant un nouveau visionnage.

a) Pour synthétiser ce qui est dit, inscrivez dans une grille les réponses aux questions: qui, quoi, où, quand, comment. A partir des informations obtenues, rédigez une petite phrase qui présente le document.

b) Retrouvez la phrase qui exprime le mieux le document:

1. Au-delà des horreurs de la guerre, l'esprit du Noël envahit le cœur et rétablit la paix pour quelques instants.

2. La guerre relève de ce qu'il subsiste encore dans l'âme humaine, c'est-à-dire de la fraternité.

3. Malgré les horreurs de la guerre mondiale, les soldats se souviennent, la veille du Noël, d'être plus que des camarades d'armes, c'est-à-dire des Hommes.

4. La veille du Noël, dans les différents camps de guerre, les soldats allemands, français ou britanniques se donnent la main dans un geste de suprême fraternité.

Remarque:

● Si les apprenants ont un bon niveau d'expression en français, on peut aussi bien couper le visionnage plusieurs fois dans des moments-clé pour faire des hypothèses sur les actions à suivre, en proposant des actions ou en choisissant une des actions déjà indiquées. Par exemple:

- à 0,20' (lors de la dispute entre les officiers)

Devinez ce que l'officier plus jeune va faire :

(réponses possibles: continuer la dispute / frapper son supérieur, quitter la pièce)

- à 0,58' (lors de la sortie des tranchées du soldat, le sapin de Noël à la main)

Comment les combattants vont-ils réagir à la vue du soldat qui tient à la main un sapin de Noël ?

(réponses possibles: ils vont tirer sur lui / lui arracher le sapin / sortir eux-aussi des tranchées pour s'approcher de celui-ci)

- à 1,50' (lors de la rassemblée des soldats)

Qu'est-ce qu'ils ont dû se dire en se voyant face à face ?

(réponses possibles: Joyeux Noël! / Bon anniversaire! / Bonjour!)

● Avec le synopsis (ou bien la transcription des dialogues). Distribution du synopsis aux apprenants.

Synopsis

"Lorsque la guerre surgit au creux de l'été de 1914, elle surprend et emporte dans son tourbillon des millions d'hommes.

Nikolaus Sprink, prodigieux ténor à l'opéra de Berlin, va devoir renoncer à sa belle carrière et surtout à celle qu'il aime: Anna Sörensen, soprane et partenaire de chant...Le prêtre Anglican Palmer s'est porté volontaire pour suivre Jonathan, son jeune aide à l'église. Ils quittent leur Ecosse, l'un comme soldat, l'autre comme brancardier...Le lieutenant Audebert a dû laisser sa femme enceinte et alitée pour aller combattre l'ennemi. Mais depuis les Allemands occupent la petite ville du Nord où la jeune femme a probablement accouché à présent. A moins que le pire ne soit arrivé... Ne rien savoir est la souffrance qui mine toutes les nuits du lieutenant Audebert...

Et puis arrive Noël, avec sa neige et son cortège de cadeaux des familles et des Etats Majors. Mais la surprise ne viendra pas des colis généreux qui jonchent les tranchées Françaises, Ecosaises et Allemandes.

Ce soir-là, un événement considérable va bouleverser à jamais le destin de Nikolaus, Anna, Palmer et Audebert. Car l'impensable va se produire: laisser le fusil au fond de la tranchée pour aller, une bougie à la main, voir celui d'en face, lui serrer la main, échanger avec lui une cigarette et du chocolat, lui souhaiter « Joyeux Noël ! »...

(source:

<http://www.commeaucinema.com/film/joyeux-noel,37823>)

Remarque:

On peut fournir aussi une liste avec des mots expliqués (par ex.: au creux de l'été=en plein été)

● Travail sur la langue:

1. Relevez les marqueurs de temps (adverbes, numéraux, noms)

Quels sont les temps verbaux prédominants ?

Quel est leur rôle dans ce récit ?

2. Transformez au discours rapporté en commençant par la séquence entre parenthèses:

1. Tu te rends compte que c'est très grave ce qui c'est passé ? (Il le demande si)

2. Anna, je dois retourner au front. (Il dit à Anna que)

3. Je veux chanter pour mes camarades ce soir, surtout ce soir. (Il la prévient que)

4. Il se passe quelque chose de bizarre en face. (Il s'écrie que)

5. Eugène, apportez-moi une bouteille de champagne. (Il demande au soldat que)

Mise en commun au tableau.

● Pour aller plus loin:

Pour continuer, on peut donner l'occasion d'exprimer leur point de vue (sentiments) par rapport au message de la bande-annonce.

A la maison ils vont suivre le film en entier et en faire leur propre résumé et ou faire des fiches des acteurs identifiés dans la distribution du film. Les meilleures variantes (on donne quelques contraintes pragmatiques, linguistiques etc) seront appréciées par de (très) bonnes notes.

Sitographie:<http://www.commeaucinema.com/film/joyeux-noel,37823>

[<cuprins>](#)

LADA DE ZESTRE A ROMÂNILOR, DESCHISĂ EUROPEI

PROFESOR ELENA-ROXANA IRINA
CASA CORPULUI DIDACTIC NEAMȚ

Asociația Magister Educationis Neamț derulează în perioada 2013-2015 parteneriatul pentru învățare Grundtvig *Thesaurus-Treasury for Adult Education*, www.adult-education.ro, care are ca obiectiv promovarea educației interculturale europene a adulților.

Partenerii: Obrtnička komora Zagreb Croația, Kastamonu İl Milli Eğitim Müdürlüğü – Kastamonu Turcia, Agrupamento de Escolas de Vialonga Portugalia, ECDL Cipru, University of Patras (UPAT) Laboratory for Graphics, Multimedia and GIS (MMLAB) Grecia, Asociația Culturală Europea Vaslui România și Asociația Magister Educationis Neamț România s-au reunit în perioada 25-30 noiembrie 2013, într-o primă întâlnire de proiect în România, în Vaslui și în Piatra-Neamț.

La Vaslui, oaspeții au vizitat Muzeul Județean „Ștefan cel Mare” Vaslui, secția de etnografie, a urmat o întâlnire cu autoritățile locale la Prefectura Vaslui, apoi o vizită la Biblioteca Județeană “Nicolae Milescu. Prima zi s-a terminat cu o întâlnire cu coordonatorii, pentru a se fixa diferite aspecte care privesc derularea proiectului. A doua zi a început cu Conferința Internațională “*Valorizing traditions through new training opportunities for adult learners*”, urmată de o întâlnire cu jurnaliștii din Vaslui și s-a încheiat cu un ceai internațional, la care fiecare partener din țările participante la proiect a prezentat elemente specifice ale artei culinare.

Pe data de 28 noiembrie au început activitățile la Piatra-Neamț, unde rolul de gazdă l-a jucat Asociația Magister Educationis Neamț. În prima zi, s-a vizitat Muzeul de artă și Muzeul Cucuteni, pentru asigurarea unei introduceri în cultura și tradițiile românești, apoi coordonatorii din fiecare țară au participat la o emisiune, realizată la televiziunea EST TV

Neamț. Ziua a fost încheiată cu un program artistic prezentat de profesorii Claudiu și Ioan Luchian care au pregătit Ansamblul *Dor Vânătoresc* din Vânători Neamț.

În cadrul consorțiului realizat la nivel local, cu Casa Corpului Didactic Neamț, Primăria Piatra-Neamț, Centrul pentru Cultură și Arte “Carmen Saeculare” Neamț, în cele două zile au avut loc activități cu un puternic impact cultural, tradițional românesc. Au fost organizate ateliere de formare: farfuri pictate cu motive tradiționale, vase modelate în lut, gherghef, cusut măști populare, gătit plăcinte poale-n brâu și dans popular românesc.

Dacă joi seara, au avut ocazia de a urmări un ansamblu profesionist,

pregătit de doi coregrafi specialiști în domeniu, ziua a doua în Piatra-Neamț a început cu mici românași de 4 ani, mari dansatori de muzică populară coordonați de profesor Maria Pașcu de la Grădinița Moldocim Bicaz, elevi de la Școala gimnazială *Iulia Hălăucescu* Tarcău, care au prezentat un minunat program artistic, mari cântăreți de muzică populară de la Școala

gimnazială Ștefan cel Mare și Școala gimnazială Mărgineni și nu în ultimul rând minunate eleve de la Școala gimnazială nr. 2 Piatra-Neamț.

Atelierele de pictură și modelaj au fost organizate de profesor Mihaela Humă, care a lucrat alături de oaspeții străini, îndrumându-i în lumea modelelor tradiționale moldovenești cu flori, linii puncte, păsări, toate prinzând contur pe vasele special pregătite. Într-o atmosferă de lucru, peste care pluteau colindele românești, români, portughezi, turci, ciprioți au pășit în lumea picturii tradiționale românești, realizând lucrări nu doar cu pensula ci cu întreaga inimă.

Următorul atelier, cel de modelaj, a dat fiecăruia posibilitatea de a da frâu liber imaginației pentru a crea vase și obiecte specifice țării lui.

Atelierul de **gastronomie** a purtat partenerii în ținutul mâncărilor cu specific moldovenesc. Astfel, prof.

Rodica Savu, Maria Pașcu, Daniela Mițu, Elena Ungureanu, au pregătit o activitate deosebită, care a implicat partenerii din toate țările prezente. Aceștia au învățat să facă plăcinte *poale-n brâu* și au gustat din produsele muncii lor. Arta culinară românească le-a fost prezentată prin intermediul materialelor realizate de colege cu ocazia acestui atelier. În Moldova, la loc de cinste stau borșul, supa cu tăiței de casă, puiul cu smântână, plăcintele, zacusca.

În lumea măștilor tradiționale, a poveștilor românești autentice, au fost introduși de către prof. Claudiu Luchian, Mihaela Humă și Ioan Luchian, în cadrul atelierului **Măști tradiționale**. Le-a fost prezentat oaspeților faptul că în tradiția populară românească măștile sunt legate de sărbătorile de iarnă, că băieții din sat joacă dansuri specifice zonei, iar spectatorii sunt locuitorii satului.

Atelierul **Gherghel** a fost organizat de prof. Ana Hîrțan, Manuela Apetrei, Paulina Mihăilă, Magdalena Corbu, Claudia Luca și a vizat realizarea covoarelor tradiționale românești. Materialele video prezentate de formatori au evidențiat faptul că modelele de pe covoarele românești sunt specifice fiecărei zone geografice în parte și sunt transmise din generație

în generație și perfecționate continuu. Modelele nu au fost realizate după un desen scris ci a fost fructul colaborării mai multor sâtence din zonele respective.

Dansul popular moldovenesc a fost un atelier coordonat de prof. Claudiu Luchian și Ioan Luchian, care s-a bucurat de un real succes. Echipa de proiect din Neamț, coordonată de cei doi iluștri dansatori, a prezentat o suită de dansuri, pregătită din timp pentru acest moment. Chiar dacă dansul popular românesc se manifestă într-o mare varietate de aspecte regionale, el prezintă totuși caractere comune esențiale care unesc toate formele de expresie coregrafică ale poporului român într-un stil național specific. Hora, sârba, ciobănașul sunt doar câteva din dansurile pe care cei doi coregrafi le-au transmis oaspeților în cadrul atelierului. Absolut toți participanții, în ciuda oboselii care marca sfârșitul de zi, au participat cu mare entuziasm la deslușirea tuturor pașilor care alcătuiesc minunata artă a dansului popular. Antonis Antoniou din Cipru a mărturisit: " *I would like to thank you for the excellent entertainment and a wonderful Romanian dances you shared with us. I couldn't imagine myself dancing traditional Romania dance. I have enjoyed it very much!*"

A fost descris portul popular moldovenesc și le-a fost oferit să îl îmbrace pe toată perioada atelierului. A urmat evaluarea reuniunii.

Seara s-a încheiat cu un tur al orașului și o cină la un renumit restaurant cu mâncare tradițională,

care i-a încântat încă o dată pe oaspeții din străinătate.

Stârniți de curiozitatea de a vedea pe viu renumitele picturi de pe pereții mănăstirilor din Moldova, despre care le-a vorbit prof. Mihaela Humă în cadrul Conferinței Internaționale și a atelierului de pictură, ziua de sâmbătă a fost dedicată studiului pe teren, mai exact a observării directe a picturilor de la „Capela Sixtină a Estului”, Mănăstirea Voroneț. Aici, partenerii au observat pictura exterioară și au remarcat bogata imaginație creatoare a realizatorilor ei, care introduc în compoziție elemente folclorice (spre exemplu arhanghelii care suflă din buciume, instrumente specifice păstorilor de munte). Mănăstirea Humor a fost alt locaș vizitat de oaspeți, le-a oferit posibilitatea de a studia pictura interioară, cel puțin parțial realizată de "Toma, zugrav de Suceava" (1535), care păstrează schema iconografică accentuând mișcarea și umanismul expresiilor. Pictura exterioară așa cum preciza criticul Vasile Drăguț, " ... își spune cuvântul o sărbătorească orchestrație de culori calde, pe suportul cărora roșul se detașează cu strălucire".

Ziua României a fost trăită cu intensitate de toți partenerii care au avut ocazia să vadă parada militară, în drumul lor spre aeroport.

O reuniune plină de emoție, aceea a împărtășirii tezaurului pe care tot românul îl poartă în inimă, s-a derulat la sfârșit de noiembrie la Piatra-Neamț și la Vaslui.

[<cuprins>](#)

Acest proiect a fost finanțat cu sprijinul Comisiei Europene. Această publicație (comunicare) reflectă numai punctul de vedere al autorului și Comisia nu este responsabilă pentru eventuala utilizare a informațiilor pe care le conține

ÎNVĂȚĂM SĂ MUNCIM ȘI SĂ DĂRUIM! PROIECT EDUCATIONAL

PROFESOR TANCĂU MARIA, ȘCOALA GIMNAZIALA, COM. GHERAESTI

Este luna cadourilor. Moș Nicolae a dat startul sărbătorilor de iarnă și Moș Crăciun se apropie cu pași repezi. Pe lângă încărcătura spirituală a lunii decembrie, cu toții dorim să facem mici surprize celor vitregiți de soartă. În acest context, unul dintre obiectivele școlii și familiei este educarea copiilor în sensul omeniei, generozității, receptivității la durerile și bucuriile celor din jur, dar și inițierea copiilor de a munci, de a dobândi bani prin muncă.

Un dar bine ales produce o bucurie, o reacție spontană. Așadar, pentru a obține rezultatul dorit a trebuit să ne facem planuri din timp. Având în atenție și preocupare toate acestea, am conceput un proiect de implicare a copiilor în acțiuni social-umane, intitulându-l "Învățăm să muncim și să dăruim". Tematica și ținta proiectului au fost acceptate cu bucurie și

receptivitate atât de către elevii claselor I A, I B și a II-a A ai Școlii gimnaziale, com. Gherăești, cât și de părinții acestora.

Pregătirile propriu-zise au început cu o săptămână înainte, când elevii împreună cu părinții lor au confecționat diferite podoabe pentru bradul de Crăciun, după care am pregătit clasele de sărbătoare. Câteva mame s-au oferit să pregătească prăjituri de casă, floricele și limonadă pentru a fi vândute la târg.

Pe 6 decembrie, în două săli de clasă s-a desfășurat expoziția cu

vânzare în care elevii claselor noastre și-au luat rolul de vânzător în serios și au comercializat produsele pregătite. Cumpărătorii au fost elevii din celelalte clase, cadrele didactice și părinții. La sfârșitul activității elevii noștri, cât și părinții lor s-au simțit împliniți sufletește pentru că munca și dărnicia lor a fost apreciată și răsplătită pe măsură.

Banii obținuți au fost donați unor copii cu dizabilități și unor familii nevoiașe care au rămas impresionați de gestul copiilor și nu-și găseau cuvintele pentru a-și exprima recunoștința.

Bucuria și surpriza pe care a produs-o cadoul nostru ne-a oferit un sentiment aparte, o satisfacție deosebită și dorim să repetăm această experiență și în luna martie pentru a aduce bucurii și de Sărbătorile Pascale..

Sărbători fericite !

[<cuprins>](#)

**WATERHOLIC – A DROP OF WATER, A DROP OF HOPE
O PICĂTURĂ DE APĂ, O PICĂTURĂ DE SPERANȚĂ
2013 – 2015**

PROFESOR NELIA LORICA HAVRICI, COLEGIUL TEHNIC „MIRON COSTIN”
PROFESOR ANA-MARIA AGAPE, COLEGIUL TEHNIC „MIRON COSTIN”

În contextul schimbărilor climatice din întreaga lume, apa a devenit o resursă naturală neprețuită și Organizația Națiunilor Unite a declarat anul 2013, drept Anul Internațional al Cooperării în Salvarea Resurselor de Apă. Având în vedere această problemă fundamentală a lumii contemporane, Colegiul Tehnic „Miron Costin” Roman, a propus spre finanțare și a primit un grant de 24.000 de euro de la Uniunea Europeană, proiectul „Waterholic – a drop of water, a drop of hope”. Timp de doi ani, între 2013 și 2015, școala româșcană va coordona activitatea celor cinci unități școlare implicate în proiect: Derince Necip Fazil Anadolu Lisesi – Turcia, Istituto Tecnico Statale Per Il Turismo “Marco Polo” - Italia, Naujosios Akmenės Ramučiu Gimnazija – Lituania, Εσπερίνο Γενικό Λυκείο Λαμίας (Esperino Geniko Lykeio Lamias) – Grecia.

Cu toate că tema principală a proiectului este conservarea și managementul resurselor de apă, proiectul se concentrează pe dezvoltarea abilităților manageriale ale elevilor pornind de la o problemă care va deveni zilnică peste câțiva ani. De asemenea, acest proiect va ajuta elevii să devină conștienți de responsabilitățile lor drept cetățeni europeni în era globalizării.

Pornind de la sloganul „A drop of water, a drop of hope” (O picătură de apă, o picătură de speranță), proiectul își propune să schimbe mentalități prin activități diverse de informare și conștientizare a populației tinere și nu numai, asupra problemei mediului, în general, și a apei în special. Mai mult intenționăm să dezvoltăm reale abilități de gestionare a problemelor de mediu în rândul tinerilor. O alta competență

vizată este identificarea de probleme ale lumii contemporane și găsirea de soluții adecvate. Punerea în aplicare a proiectului va determina dezvoltarea competențelor de comunicare orală și scrisă, de comunicare intra și interpersonală, elevii devenind în acest fel formatori de opinie la nivelul comunității. Aceasta înseamnă pregătirea lor ca viitori cetățeni europeni activi și responsabili, care vor fi lideri ai noii generații.

Proiectul are ca scop, dezvoltarea capacităților manageriale ale elevilor în domeniul public și în cel privat. Proiectul pornește de la o situație din viața de zi cu zi: nevoia de a conserva și de a administra resursele de apă în contextul schimbărilor climatice actuale. Multe studii științifice arată că în câteva decenii, apa va deveni o resursă naturală pe cale de dispariție. În acest caz, ne referim la apa de băut care va deveni aproape inaccesibilă pentru marea parte a populației pământului. Chiar și Europa se va confrunta cu problema administrării apei; în unele regiuni ale Europei, apa a devenit deja o problemă, aceste teritorii confruntându-se cu lipsa resurselor de apă în agricultură.

Elementul de noutate al proiectului îl reprezintă atât resursele formative, cât și cele informative pe care elevii le vor furniza comunității locale, dar și societății europene. Sub aspect formativ elevii vor dobândi competențe de gestionare a resurselor naturale; în speță a apei, abilități de identificare și rezolvare a unor probleme punctuale, dar cu impact global. De asemenea, elevii își vor îmbunătăți competențele de comunicare în limba maternă și într-o limba străină și vor avea posibilitatea de a intra în contact cu alte culturi

asimilând aspectele pozitive și consolidându-și dimensiunea europeană a identității proprii.

Sub aspect informativ, elevii vor realiza resurse în format clasic și modern accesibile, tuturor cetățenilor Europei - dicționar multilingvistic, o enciclopedie virtuală, un ghid informativ on-line privind problema gestiunii apei prin prisma dezvoltării durabile. Toate reprezintă posibilități de informare și conștientizare a celorlalți cetățeni asupra necesității conservării mediului.

Strategiile, metodele și instrumentele de lucru aplicate în proiect vor fi în acord cu cadrul european comun privind politicile de mediu. Derularea proiectului presupune îmbunătățirea competențelor formabililor de lucru în echipă, precum: ascultarea activă, empatia, comunicarea asertivă și competențe de conducere. Evident, proiectul vizează și dezvoltarea competențelor necesare în secolul XXI, în special TIC, competențe de comunicare și competențe lingvistice. Nu este neglijabil nici aspectul intercultural al activităților din proiect prin care elevii își vor îmbogăți orizontul cultural și își vor însuși cultura și civilizația altor țări europene. În consecință, tinerii vor conștientiza nevoia formării unei culturi europene comune și apartenența la un spațiu comun. Promovând unitatea în diversitate, tinerii vor deveni viitori factori decizionali activi și responsabili într-o societate a cunoașterii.

Cele cinci școli implicate în proiect sunt unite de dorința de a face cunoscut lumii că apa, un element atât de prezent în viața noastră cotidiană, este primejduit de înșiși cei care beneficiază de binefacerile ei și care ar trebui să vegheze la conservarea resurselor de apă la nivel european și mondial.

Prima întâlnire din cadrul proiectului a fost găzduită de școala coordonatoare, Colegiul Tehnic „Miron Costin” Roman, în perioada 25 – 29 octombrie. La reuniune au participat cadre didactice și elevi din școlile implicate în proiect: Grecia - 3 profesori și 4 elevi; Italia - 4 profesori și 4 elevi; Lituania - 3 profesori și 4 elevi; Turcia - 6 profesori și 4 elevi; România - 11 profesori și 14 elevi.

Reuniunea s-a desfășurat pe parcursul a 3 zile și programul a urmărit atingerea următoarelor obiective: cunoașterea țărilor și școlilor implicate în proiect; prezentarea unor date despre resursele de apă din statele implicate în proiect; vizitarea unor obiective de interes pentru gestionarea resurselor de apă din județul Neamț; realizarea unui logo al proiectului care să fie prezent pe

documentele proiectului; redistribuirea sarcinilor la nivelul partenerilor; modificarea calendarului proiectului impusă de renunțarea Bulgariei.

În cadrul acestei întâlniri, elevii participanți au realizat logo-ul proiectului.

[<cuprins>](#)

DISEMINAREA EDIȚIEI A IV-A A PROIECTULUI NAȚIONAL CU PARTICIPĂRI INTERNAȚIONALE: „SATUL/ ORAȘUL ROMÂNESC AL SECOLULUI XXI – LEAGĂN AL COPILĂRIEI”

PROFESOR PENTRU ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR BLAGA VIOLETA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ TIMIȘEȘTI, NEAMȚ

Startul ediției este undeva într-un trecut îndepărtat al toamnei anului 2012. Douăsprezece luni ne-a legat un fir nevăzut al prieteniei, al parteneriatului, al grijii de a da și arăta ceea ce a fost mai concludent și mai frumos în activitățile derulate în școlile în care ne-am desfășurat activitatea în anul școlar 2012 – 2013, în comunitățile din care nu am plecat niciodată sau care ne-au primit pentru a da viață crezului și jurământului nostru de dascăl.

Am căutat a mobiliza alături de noi copiii, părinții și chiar am implicat partenerii locali, reușind a antrena în activitățile propuse o adevărată grupă de proiect de care să fim mândri, responsabilizând sarcini și implicând: inițiativă, creativitate, selecție, cooperare, diversitate, perseverență, **muncă...**

Pentru noi toți, partenerii implicați, este o cinste a spune că am fost în gând și simț alături de celelalte 32 grupe de proiect, din 32 școli a 21 județe ale țării și o instituție din

străinătate, în care procesul de învățământ se desfășoară și în limba română: Școala „Frăție și Unitate” din Alibunar, Serbia. Am fost alături pentru a înfăptui **o imagine** de azi a geografiei și istoriei locului în care trăim sau muncim, fiecare recunoscându-și „culoarea” și „formele” date acestuia.

Timpul și agitația vieții în care destinele ne sunt ancorate ne-au dușmănit și au atentat permanent la respectarea acordului în care erau stipulate clar îndatoririle fiecăruia dintre parteneri. Activități și evenimente inopinate, probleme de sănătate sau alte responsabilități care s-au acutizat pe parcursul anului școlar au determinat pe unii dintre colegi să renunțe, astfel încât ne regăsim 19 finaliști și un invitat care ne-a urmărit de-a lungul ediției. Să ne bucurăm de acest moment și să trăim nostalgia amintirilor canalizate în cele patru teme:

1. Toamna mândră a sosit, noi la școal-am revenit! – este titlul primei teme în care ne-am prezentat pentru unii și am salut pe alții, cei cu care ne-am tot întâlnit în edițiile anterioare: 7 parteneri „veterani ai proiectului”. Am pătruns virtual în „lumea” școlilor, a comunităților din toate regiunile țării: Moldova, Ardeal, Banat, Oltenia, Muntenia, Dobrogea. Românii din Banatul Sârbesc ne-au salut prietenește pentru a IV-a oară, demonstrând atașamentul față de noi, cei care ne numim tot români. Pe parcursul derulării materialelor acestei

teme am descoperit puncte comune: modele de activități aranjate pe un calendar național sau regional, copii zâmbitori și frumoși, fericiți în activitățile preferate, parteneri locali ce calcă pragul școlii și răspund parteneriatului educațional privind educarea tinerei generații, părinți iubitori și interesați...cu toții amplasați în cele mai frumoase locuri ale satului sau ale orașului. Deci, știm să ne selectăm valorile, știm a ne prezenta în ceea ce avem mai bun și mai frumos, știm a prețui clipa și timpul.

Am învățat că mereu va exista un moment în viață când va fi necesar a demonstra cât am reușit din ce am dorit a face, cât am realizat din ceea ce ni se cuvenea a înfăptui. Sunt momente scurte în care trebuie să aduni eforturile în realizările unor perioade lungi din viață, afișându-le clar și concis tuturor celor care doresc a te cunoaște și a învăța din experiențele tale.

Binecuvântarea Domnului pentru oricare început este benefică succesului. Suntem un popor creștin, cu superstițiile, obiceiurile și principiile noastre. Toate ne sunt îngăduite dacă ne sunt spre bine și prosperitate.

2. Copilul de lângă noi este ...copil - temă care pare a fi destinată copiilor și nimic mai adevărat decât aceasta remarcă. Oricare „jurnal de învățător/profesor/educator” nu prinde viață fără personajele principale ale acestuia: **copiii**.

Copilul nu este materia prima a învățământului, este bulgărele de ceară pe care-l modelăm cu grijă, este oglinda acțiunilor noastre, este surâsul de peste ani, este rodul muncii noastre...

“Lăsați copilul să vadă, să audă, să descopere, să cadă, să se ridice și să se înșele. Nu folosiți cuvinte când acțiunea, faptul însuși, sunt posibile.” (Pestalozzi) iar noi avem datoria a-l supraveghea cu atenție și a-l conduce pe drumul cel mai scurt spre desăvârșirea personalității și împlinirii sale. Avem dreptul să-l certăm din priviri și să-l răsplătim prin zâmbet. Avem ocazia de a-l iubi și-i pregătim cele mai frumoase surprize prin activitățile care-i plac și care-l împlinesc ca om. Dialogăm subiecte de maxim interes al vârstei sale, ne copilărim și-l atragem voit în acțiuni de la care să învețe prin joc sau prin acțiuni care-i sunt dragi și atractive.

Menirea dascălului este nu doar să dea învățătură ci să deștepte în sufletul copilului sentimente care să-l lege de un loc, de un grup sau de mai multe, pentru că nu-i este dat omului să trăiască singur și să nu împărtășească satisfacțiile experiențelor sale. Tradițiile locului, obiceiurile satului sau ale orașului sunt prilej de bucurie pentru copii: atmosferă relaxantă, spectaculoasă, sunt protejați și însoțiți de familie, pot concretiza aptitudini și talente care, de multe ori, îi orientează profesional. Activitățile extracurriculare îi stimulează, motivează și-i ajută să conștientizeze scopul instruirii, al educației permanente.

Într-o paletă diversă, atractivă și interesantă, partenerii de proiect au afișat propriul jurnal al activităților didactice și extracurriculare. Un

experiment reușit nu este valabil și credibil dacă nu e și împărtășit.

O victorie extraordinară a cadrelor didactice este și aceea de a lupta cu diminuarea în număr și intensitate a „amenințărilor” și a „punctelor slabe” care atentează la calitatea învățământului românesc. În acest fel am remarcat că fiecare dintre noi trebuie să descoperim soluții practice privind: abandonul școlar, copii care provin din familiile dezorganizate, copii cu părinți în străinătate, familii dezinteresate de educația copiilor sau neputincioase din cauza sărăciei, școli care tânjesc după modernizare...

Materiale prezentate sunt pline cu imagini din expoziții de lucrări diverse, creative și de bună calitate, având în vedere vârsta și standardele de performanță la care sunt raportate. Alături de acestea se văd chipuri pline de inocență și satisfacție care ne definesc menirea și ne înștiințează de

scopul împlinit al unei teme, al unei zile.

V-ați întrebat vreodată de ce avem portul popular atât de diferit în aceeași țară? Da, sunt sigură că ați gândit la faptul că românii iubesc varietatea și simplitatea, își împrumută culorile locului natal dar nu uită să programeze aceleași bătăi de inimă, alimentându-și sufletul cu iubire și

dragoste de țară, de popor, cu respectul față de înaintașii noștri, eroii care s-au jertfit pentru o cauză nobilă, cu altruism și prietenie între naționalități, toleranță și speranță într-un viitor mai bun. Avem menirea de a conserva portul și tradiția românească prin cele mai bune și eficiente activități care rămân în sufletul și memoria copiilor, părinților, menționate în monografiile și jurnale care vor rezista peste ani și vor scrie ISTORIA LOCULUI.

Am învățat de la această temă din experiențele celorlalți dar cert este faptul că nu reușim singuri ci având mereu o „echipă de proiect” formată din părinți, reprezentanți ai instituțiilor locale: medic, polițist, preot, bibliotecar, muzeograf, primar...cu care vom reuși atingerea scopului educațional în educarea tinerei generații.

Copilul nu este o „magazie” în care să depozităm informații, învățături, deprinderi și capacități...el trebuie și are nevoie de relaxare, de activități care să-l mulțumească, să-i fie pe plac, să fie specifice vârstei și dacă acestea sunt și educative, succesul programării și coordonării acestora este maxim. Iată că putem obține mai mult decât anticipăm...iar copilul de lângă noi e fericit, odihnit și gata de un următor start.

3. Mâncărurile tradiționale în cele mai iubite sărbători ale anului – a fost o temă deosebit de interesantă și urmărită cu interes. Vizualizând materialele comunităților implicate formulăm firească întrebare: Cum ar mai putea românul să respecte „piramida alimentelor sănătoase” cu atâtea mâncăruri și preparate tentante, atâtea combinații de rețete creative

care te provoacă la simpla imagine, fără a mai simți mireasma, gustul și aroma?

Ușor speriată de galopanta cursă a bolilor nutriționiste, EDUCAȚIA răsfărânge asupra fiecărui copil informații și învățături necesare, îi deprinde cu o alimentație corespunzătoare și-i învață practic cum să îmbine ingrediente, cum să prelucreze materiale naturale comestibile astfel încât să îmbine și să satisfacă pofta și necesarul de alimentare al organismului.

Ne bucurăm de mesele îmbelșugate în zilele de sărbătoare dar trebuie să explicăm copiilor că nu se consumă totul o dată, în combinații incorecte, fără a face un minim de mișcare. De modul în care oferim cheia alimentației corecte putem pătrunde și rămâne în camera sănătății generale.

Cu cât sunt conștientizate mai de timpuriu normele de alimentație sănătoasă cu atât este mai bine pentru copil, care în subconștientul minții sale prelucrează neîncetat informații și modele de viață.

Lecțiile practică sunt plăcute copiilor. Pe lângă informațiile sănătoase primite, deprind modalități de preparare a diferitelor mâncăruri sau a deserturilor sănătoase. Nu întotdeauna gustul dă satisfacția, deoarece poate fi înșelător. Creativitatea îmbinării, a ornamentării și a servirii poate înlocui cu succes abundența grăsimii, zahărului sau eurilor.

Am învățat de la această temă că putem consuma tot ceea ce dorim dar într-o limită dată de sănătate și buget. Trebuie să deprindem copiii noștri cu modalitățile cele mai simple de igienă și alimentație, păstrând linia tradițională și nu uitând să facă mișcarea necesară.

4. „Dragu-mi este satul natal!” – concurs național de creație plastică, colaje sau literare – a fost tema dedicată copiilor și elevilor noștri talentați sau care au dorit a-și exprima gândurile, sentimentele față de locul natal, oferind informațiile tuturor celor care i-au privit sau citit. Coordonați de profesori, învățători sau educatori, acești tineri participanți au trimis lucrările la școala coordonatoare de

proiect care a mobilizat echipe de cadre didactice și elevi în ceea ce privește jurizarea acestora.

S-au înregistrat următoarele rezultate:

Expoziția a întâlnit 138 lucrări ale copiilor din învățământul preșcolar, primar și gimnazial, liceal reprezentanți ai Instituțiilor de învățământ din zece

județe ale țării și din străinătate: Neamț, Iași, Mureș, Dâmbovița, Timiș, Hunedoara, Brașov, Satu Mare, Galați, Constanța și Alibunar - Serbia.

Comisiile desemnate au asigurat cadrul necesar analizării acestor lucrări pe bază de criterii ce țin de: originalitate, mesaj expresiv, legătura dintre tematică și conținut, creativitate, expresivitate, calitatea lucrărilor și tehnici de lucru îmbinate. S-au stabilit punctajele, clasamentul și s-au diseminat activitățile de jurizare, materialul diseminator fiind postat pe didactic.ro:

<http://forum.didactic.ro/proiect-national-satul-orasul-romanesc-al-sec-xxi-t16864.html>

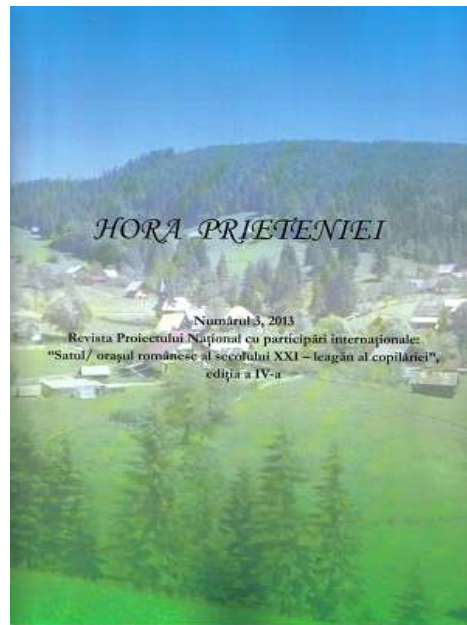
Diplomele copiilor participanți au fost expediate o dată cu mapa de lucru a proiectului pentru fiecare partener finalist de ediție, mapă ce mai conține: numărul 3 al revistei diseminatoare: „**Hora prieteniei**”, diploma de participare a cadrelor didactice, alte materiale ce țin de sustenabilitatea proiectului.

Mulțumesc tuturor celor care au fost prezenți în această ediție a proiectului. Mi-a făcut cinste prezența dumnealor, responsabilă și onestă. S-au prezentat lucruri extraordinare ale comunităților pe care niciun manual școlar nu-l consemnează și nu-i dă importanța cuvenită. Cu toții am scris o geografie, istorie, literatură, religie, civică, psihologie...practică, învățând

în paralel cu ceea ce am consolidat și bine știut.

Le doresc multă sănătate și putere în a-și continua activitățile

[<cuprins>](#)

CLUBUL MICILOR ARTIȘTI

PROFESOR IMBRIȘCĂ SIMONA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ, COM. GHERĂEȘTI

1 Decembrie ... Ce reprezintă pentru noi?

În ziua de azi, vechile poezii și cântece de dragoste pentru țară par ridicule și nerealistice, mai ales acum, că Europa ne privește. Dacă pe vremea comuniștilor, copiii erau educați în spiritul iubirii de țară, marii regizori realizau filme care glorificau frumusețea vremurilor de odinioară, după aceea, au apărut filme „realiste”, filme în care vedeai ce se întâmplă cu adevărat, adică mizerie, înjurături, femei despuiate, câini vagabonzi, cerșetorie și copii din orfelinate.

Chiar dacă realitatea este crudă, credeți că nu mai trebuie să fim

patrioți? Credeți că generațiile de după '89 pot fi vitregite de educația patriotică? Oare timpurile în care trăim și cele care vor veni, mai bune, mai rele, nu au nevoie de patrioți adevărați? Este corect că elevii noștri să crească cu acest handicap

sufletesc, să nu mai creadă în patriotism, în dragostea de neam, în biruință, în jertfă, în dreptate, în adevăr, în viitor? Credem că este timpul să deschidem ochii spre realitate, spre sangele care ne curge în vene, spre trecut. Să ne lepădăm de apatie, de pragmatism și de minciună! Suntem datori să luăm atitudine! Chiar dacă ne-au fost spălate mințile și nu mai

vrem să fim cei de odinioară, inima cere prin firea ei iubirea de țară, patriotismul. Dacă nu ne este prea rușine cu ceea ce am fost și cu ceea ce suntem, să iubim din nou această țară cu dragoste profundă, ca să fim din nou oameni demni și ca să avem ce lăsa moștenire copiilor noștri.

1 Decembrie rămâne cea mai importantă zi pentru fiecare om din țara asta care simte și gândește românește.

Din dorința de a marca cum se cuvine acest eveniment, una dintre activitățile cuprinse în proiectul educațional „Clubul micilor artiști” inițiat

de prof. Imbrișcă Simona, prof. Tancău Maria și prof. Galașanu Minodora a urmărit organizarea unei defilări cu prilejul acestei zile. Astfel, toate cadrele didactice și elevii Școlii gimnaziale, com. Gherăești s-au mobilizat și s-au pregătit temeinic: au confecționat, în cadrul orelor de arte vizuale și abilități practice/ educație tehnologică, stegulețe și pancarte cu mesaje patriotice, au învățat cântece patriotice, au îmbrăcat costumele populare, și-au vopsit fețele în culorile drapelului, au pregătit coroane pentru monumentele eroilor din sat, după care am defilat pe străzile satului. Plini de entuziasm și voie bună am fluturat drapelele, am cântat și am scandat mesaje pro patria. Impactul a fost atât de puternic asupra localnicilor, încât aceștia au ieșit la porți privindu-ne cu uimire, dar și admirație deoarece a fost pentru prima dată când au văzut o asemenea demonstrație de forțe pentru Ziua Națională.

Noi, organizatorii, credem că

am oferit o adevărată lecție de patriotism elevilor noștri, autorităților și localnicilor.

La mulți ani românilor de pretutindeni! România, la mulți ani!

[<cuprins>](#)

**FESTIVALUL NAȚIONAL AL ȘANSELOR TALE - ROMÂNIA 2013,
EDIȚIA A XIV-A, 18-24 NOIEMBRIE 2013
"CETĂȚEAN ROMÂN – CETĂȚEAN EUROPEAN"
PROGRAM DE ACȚIUNI PE PLAN LOCAL**

PROFESOR GABRIELA LIVIA CURPĂNARU
CASA CORPULUI DIDACTIC NEAMȚ

20 noiembrie 2013

În perioada 18-24 noiembrie 2013, în România, are loc a XIV – a ediție a „Festivalului Național al Șanselor Tale” – o săptămână a educației permanente, ce se desfășoară sub genericul „Cetățean român – cetățean european”.

Pentru a marca acest eveniment, **Casa Corpului Didactic Neamț**, Inspectoratul Școlar Județean Neamț în parteneriat cu instituțiile: Camera de Comerț și Industrie Neamț, Centrul pentru Cultură și Arte "Carmen Saeculare" Neamț, Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională, Liceul de Arte „Victor Brauner” Piatra Neamț, Liceul Tehnologic Economic Administrativ Piatra Neamț, Școala

gimnazială nr. 5 Piatra-Neamț a organizat și coordonat activități și programe culturale - educative, de informare și exprimare privind drepturile cetățenilor Uniunii europene.

Gazda de anul acesta a fost **Camera de Comerț și Industrie Neamț**, un vechi partener și susținător al mediului educațional.

Activitățile privind drepturile cetățenilor Uniunii Europene proiectate împreună cu partenerii s-au desfășurat în data de 20 noiembrie 2013, începând cu orele 11.

Activitățile culturale – educative, cu titlul generic "Cetățean român – cetățean european" au reunit un număr de 59 elevi, cadre didactice și reprezentanți mediului de afaceri, atingându-se obiectivele acestui eveniment organizat și coordonat de Casa Corpului Didactic Neamț:

- Facilitarea schimburilor de bune practici între partenerii implicați;

- Facilitarea schimburilor de bune practici în mediul de afaceri;

- Prezentarea activităților din cadrul proiectului: „Într-un fel diferiți, într-un fel egali în Europa” – Montaje video, benzi desenate sau desene despre situații cotidiene și soluții ale problemelor (6 – 9 ani);

- Prezentarea activităților proiectului: „Profilul unui vecin european” – Realizarea unui afiș sau pagini web comune, care să

cuprindă profilul „cetățeanului european ideal” (10 - 13 ani);

- Realizarea Târgului Copiilor Meșteșugari - minie expoziție cu vânzare;

- Realizarea unui moment cultural artistic;

- Promovarea valorilor naționale și a celor europene;

- Valorificarea creativității elevilor, profesorilor și a actorilor din mediul de afaceri, implicarea acestora în activități de învățare non-formale și informale.

Programul de acțiuni pe plan local s-a derulat astfel:

1. CASA CORPULUI DIDACTIC NEAMȚ:

- Denumire activitate privind drepturile cetățenilor Uniunii Europene:

- *Diseminarea de „bune practici”:* SIMPOZIONUL NAȚIONAL „ȘCOALA MODERNĂ”, Ediția a XI-a, cu tema: “CETĂȚEAN ÎN EUROPA”, care a fost

desfășurat de Casa Corpului Didactic Neamț în data de 25 mai 2013.

- Reprezentanți din partea CASEI CORPULUI DIDACTIC NEAMȚ: Prof. Lăcrămioara SECARĂ – Director C.C.D. Neamț și Profesori-metodiști: Gabriela Livia CURPĂNARU, Elena-Roxana IRINA, Lăcrămioara TINCĂ.

- Descrierea activităților:

1.organizarea activităților cu prilejul Festivalul Național al Șanselor Tale - România 2013, ediția a XIV-a "Cetățean român –cetățean european";

2.contactarea partenerilor;

3.atragerea de fonduri pentru buna desfășurarea a activităților;

4.realizarea parteneriatelor și a documentelor specifice;

5.promovarea activității prin realizarea de afișe, pliante și pe site-ul www.ccdneamt.ro

6.facilitarea susținerii activităților prin asigurarea cadrului organizatoric pentru derularea activităților (anunțarea tematicii, corespondența cu partenerii

implicați, centralizarea documentelor);

7.moderarea activităților;

8.diseminarea de „bune practici”: SIMPOZIONUL NAȚIONAL „ȘCOALA MODERNĂ”, Ediția a XI-a, cu tema: “CETĂȚEAN ÎN EUROPA”, care a fost desfășurat de C.C.D. Neamț în data de 25 mai 2013;

9.organizarea unei conferințe de presă - www.ziarpiatraneamt.ro – “Cetățean roman – cetățean european”, susținută în data de 20 noiembrie 2013;

10.comunicate de presă în publicațiile locale;

11.diseminarea evenimentului în Buletinul informativ C.C.D. Neamț și în Revista „Școala modernă” – noiembrie și decembrie 2013.

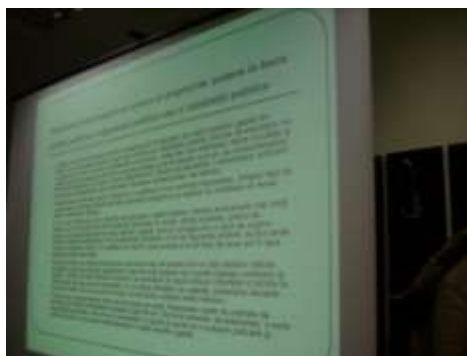
2. CENTRUL JUDEȚEAN DE RESURSE ȘI ASISTENȚĂ EDUCAȚIONALĂ NEAMȚ:

- Denumire activitate privind drepturile cetățenilor Uniunii Europene:

- *Promovarea documentelor europene și naționale în exercitarea dreptului la liberă circulație;*

- Reprezentanți din partea Centrului Județean de Resurse și Asistență

Educațională Neamț : Asistent social Elena-Eliza VENTANIUC.

- Descrierea activităților:

1. Prezentare și dezbateri privind documentele oficiale ale cetățenilor UE

- Documente de stare civilă (de exemplu, documente privind nașterea, decesul, numele, căsătoria și parteneriatul înregistrat, filiația și adopția);

- Documente privind reședința, cetățenia și naționalitatea;

- Documente privind bunurile imobiliare;

- Documente privind drepturile de proprietate intelectuală;

- Documente privind absența cazierului judiciar; și

2. Documente oficiale ale întreprinderilor din UE (societăți și alte întreprinderi)

- Documente privind statutul juridic și reprezentarea;

- Documente privind bunurile imobiliare;

- Documente privind drepturile de proprietate intelectuală;

- Documente privind absența cazierului judiciar.

3. CAMERA DE COMERȚ ȘI INDUSTRIE NEAMȚ:

- Denumirea activităților privind drepturile cetățenilor Uniunii Europene:

- *Bune practici în mediul de afaceri;*

- *Diseminare proiecte europene.*

- Reprezentanți din partea Camerei de Comerț și Industrie Neamț : Ec. Elena MIRON – Director General; Departamentul Programe si Relatii Internationale: Mihaela

CONSTANTINESCU – Sef de Departament, Ana CIOBANU – Consultanț, Antonela ZAHARIA – Consultanț; Departamentul de Formare Profesională: Tudor Marius CURPANARU - Sef de departament, Daniela BALAN – Consultanț.

- Descrierea activităților:

1. oferirea spațiului pentru derularea evenimentului;
2. sprijin acordat pentru buna desfășurarea a activităților;
3. facilitarea parteneriatului operațional dintre mediul educațional și mediul de afaceri;
4. bune practici în mediul de afaceri;
5. diseminare proiecte europene încheiate și în desfășurare.

4. CENTRUL PENTRU CULTURĂ ȘI ARTE „CARMEN SAECULARE” NEAMȚ:

- Denumirea activităților privind drepturile cetățenilor Uniunii Europene:

- *Târgului Copiilor Meșteșugari – Miniexpoziție cu vânzare;*

- Reprezentanți din partea Centrului pentru Cultură și Arte "Carmen Saeculare" Neamț: Ec. Carmen NASTASA – Director; Colaboratori: Școala Gimnazială "Arhimandrit

Chiriac Nicolau" Vânători Neamț, Seminarul Teologic "Veniamin Costachi" Mănăstirea Neamț, Școala Gimnazială "Carmen Sylva" Horia, Școala Gimnazială "Otilia Cazimir" Cotu-Vameș, Liceul Tehnologic "Ion

Creangă" Pipirig – structura Școala Stânca, Școala Ștefan cel Mare, Școala Gimnazială "Dumitru Almaș" Negrești.

- Descrierea activităților:

1. realizarea Târgului Copiilor Meșteșugari – Miniexpoziție cu vânzare;
2. schimb de bune practice;
3. sprijin acordat pentru buna desfășurarea a activităților.

5. LICEUL DE ARTE „VICTOR BRAUNER” PIATRA NEAMȚ:

- Denumirea activităților privind drepturile cetățenilor Uniunii Europene:

- *Diseminare proiecte europene;*
- *Program muzical.*

- Reprezentanți din partea Liceului de Arte „Victor Brauner” Piatra Neamț:

Prof. dr. Luminița MOSCALU – Director, Prof. Maricica GHEORGHIȘ, prof. Lucian SITARU, ing. Elena PETRIȘOR.

- Descrierea activităților:

1. diseminarea proiectului COMENIUS – ing. Elena PETRIȘOR;
2. desfășurarea programului muzical susținut de elevii: Teodora-Valeria CURPĂNARU; George ARMAND-POPA; Emmy DUMITRU.

6. LICEUL TEHNOLOGIC ECONOMIC

ADMINISTRATIV PIATRA NEAMȚ:

- Denumirea activităților privind drepturile cetățenilor Uniunii Europene:

- *Diseminare proiecte europene;*

- Reprezentanți din partea Liceului Tehnologic Economic Administrativ Piatra Neamț: Prof. dr. Magdalena TODIRESEI – Director adjunct, Prof. Claudia IOSUB.

- Descrierea activităților:

- diseminarea proiectului :
Piatra Neamț – Tărâm de Poveste; activitate realizată și susținută de elevii: Solomon Paula, Șerban Alexandra și Ciucănel Mihai.

7. ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 5 PIATRA-NEAMȚ

- Denumirea activităților privind drepturile cetățenilor Uniunii Europene:

- *Diseminare proiect: „Într-un fel diferiți, într-un fel egali în Europa”*
- *Diseminare proiect: „Profilul unui vecin european”*
- *Schimb de bune practici.*

- Reprezentanți din partea Școlii Gimnaziale nr. 5 Piatra-Neamț: prof. drd. George MICU.

- Descrierea activităților:

1.prezentarea activităților din cadrul proiectului: „Într-un fel diferiți, într-un fel egali în Europa” – Montaje video, benzi desenate sau desene despre situații cotidiene și soluții ale problemelor (6 – 9 ani);

2.prezentarea activităților din cadrul proiectului: „Profilul unui vecin european” – Realizarea unui afiș sau pagini web comune, care să cuprindă profilul „cetățeanului european ideal” (10 - 13 ani);

Materialele au fost realizate și prezentate de elevii: Ababei Alexandru și Dămoc Sergiu.

Mulțumim partenerilor implicați în desfășurarea evenimentului și lansăm invitația de a colabora și în cadrul celei de a XV – a ediții a „Festivalului Național al Șanselor Tale”.

[<cuprins>](#)

**CONFERINȚA REGIONALĂ
„1 DECEMBRIE - ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI”**

PROFESOR GABRIELA LIVIA CURPĂNARU
CASA CORPULUI DIDACTIC NEAMȚ

“...Marea Unire din 1918 a fost și rămâne pagina cea mai sublimă a istoriei românești.

Măreția ei stă în faptul că desăvârșirea unității naționale nu este opera nici unui om politic, a nici unui guvern, a nici unui partid; este fapta istorică a întregii națiuni române, realizată într-un elan tășnit cu putere din străfundurile conștiinței unității neamului, un elan controlat de fruntașii politici, pentru a-l călăuzi cu inteligență politică remarcabilă spre țelul dorit. [...]”

(Florin Constantiniu – O istorie sinceră a poporului român, Editura Univers Enciclopedic, 1997

Casa Corpului Didactic Neamț în parteneriat cu Inspectoratul Școlar Județean Neamț și Liceul de Arte “Victor Brauner” Piatra Neamț a organizat Conferința Regională „1 Decembrie - Ziua Națională a României”.

Evenimentul regional a avut loc la Sala “Calistrat Hogaș” a Consiliului Județean Neamț, în data de 29 noiembrie 2013.

Activitățile conferinței s-au desfășurat după următoarea agendă:

- 12.30 — 13.00: Primirea participanților și a invitaților la Sala “Calistrat Hogaș” a Consiliului Județean Neamț
- 13.00 — 15.00: Festivitatea de deschidere
- Salutul organizatorilor, al invitaților, al oficialităților și al partenerilor: *Universitatea “A.I.Cuza Iași* – Prof. univ. dr. Gheorghe **CLIVETI**, *Institutul de Istorie “A.D. Xenopol” Iași* – Dr. Mihai-Ștefan **CEAUȘU**, **CS1**, *Instituția Prefectului Județului Neamț* - Prefect George **LAZĂR**, *Consiliul Județean* -

Președinte Culiță **TĂRĂȚĂ** și Secretar Daniela **SOROCEANU**, *Primăria Municipiului Piatra Neamț și Consiliul Local* - Viceprimar Aurelia **SIMIONICĂ** și Consilier Local Ecaterina **ILIESI**, *Inspectoratul Școlar Județean Neamț* – Inspector Școlar General prof.dr. Viorel **STAN** și Inspector școlar de specialitate prof. Elena **PREDA**, *Casa Corpului Didactic Neamț* - prof. Lăcrămioara **SECARĂ** – Director și profesor-metodist Gabriela Livia **CURPĂNARU** – responsabil activități; *Complexul Muzeal Județean Neamț*: Cercetător dr. Gheorghe **DUMITROAIA** – Director și dr. Mihaela **VERZEA** – muzeograf, *Liceul de Arte “Victor Brauner” Piatra Neamț* - prof.dr. Luminița **MOSCALU** – Director și *Asociația Învățătorilor din Județul Neamț* - prof. Liviu-Constantin **RUSU** – Președinte

● 15.00 — 16.00: Deșfășurarea activităților din cadrul conferinței

● 16.00 — 16.30: Concluziile lucrărilor

Programul artistic a fost susținut de elevii de la *Liceul de Arte*

„Victor Brauner” Piatra Neamț și a cuprins un repertoriu de marcă de la *Ciuleandra* și până la *Balada* lui George Enescu:

• Miruna Panaite, cl. a XI-a, pian, prof. Cristina Popa - *Cântec de Paul Constantinescu*;

• Teodora-Valeria Curpănar, cl. a II-a, vioară, prof. Maricica Gheorghieș - *Ciuleandra*, la pian prof. drd. Adrian Stroici;

• Suzana Nădejde, cl. a-XII-a canto clasic, prof. Elena Botez - *Ce te legeni codrule*, versuri: M. Eminescu, muzica: prof. drd. Adrian Stroici;

• Bianca Cuzuioc, cl. a VIII-a, vioară, prof. Maricica Gheorghieș - *Balada* de George Enescu, la pian prof. drd. Adrian Stroici;

• Emmy Dumitru, cl. a IX-a, acordeon, variațiuni pe tema -

Foaie verde, foi ca vița prelucrare, prof. Isidor Rusu;

• Teodora Sava, solist vocal, prof. Lucian Sitaru - *Lacrima limbii române*, text: Nicolae Vieru,

muzică: Ioan Aldea-Teodorovici.

În cadrul Conferinței Regionale „1 Decembrie - Ziua Națională a României” s-au evidențiat cei doi **invitați de onoare**: Domnul Prof. univ. dr. Gheorghe CLIVETI de la Universitatea “Al. I. Cuza” Iași și Domnul Dr. Mihai-Ștefan CEAUȘU, CS1 de la Institutul de Istorie “A.D.

asupra participanților: elevi și cadre didactice din învățământul preuniversitar, precum și reprezentanți ai administrației locale și județene.

„1 Decembrie - Ziua Națională a României”.

Participanții, în număr de 400, vor primi diplome de merit, iar comunicările primite pe tema de generic **„1 Decembrie - Ziua Națională a României”** vor fi publicate într-un **volum electronic, pe CD**, intitulat **„1 Decembrie - Ziua Națională a României”**, prin Editura „Alfa” a C.C.D. Neamț (cu ISBN inclus),

Prin derularea cu succes a evenimentului am reușit:

Conștientizarea semnificațiilor și simbolurilor zilei de 1 Decembrie - Ziua Națională a României ; Cultivarea sentimentului de dragoste patriotică; Promovarea valorilor naționale și a celor europene; Valorificarea creativității elevilor, profesorilor, implicarea acestora în activități de învățare nonformale și informale.

Cei interesați s-au înscris la următoarele secțiuni ale conferinței:
Secțiunea I dedicată cadrelor didactice: Sesiune de comunicări științifice și referate pe tema: „1 Decembrie - Ziua Națională a României și **Secțiunea II dedicată elevilor:** Creație plastică realizată în orice tehnică, inclusiv fotografie: **desene, picturi, colaje, machete, pliante, postere, afișe în vederea realizării unei expoziții pe tema**

Xenopol” Iași. Personalități marcante ale timpului, domnii profesori au susținut prelegeri cu un puternic impact

[<cuprins>](#)

**“Adoptă un stil de viață durabil!”/ “GO FOR A SUSTAINABLE LIFE STYLE ! ”
SĂPTĂMÂNA EDUCAȚIEI GLOBALE 16 – 24 noiembrie 2013**

PROFESOR GABRIELA LIVIA CURPĂNARU
CASA CORPULUI DIDACTIC NEAMȚ

“Adoptă un stil de viață durabil!”

“GO FOR A SUSTAINABLE LIFE STYLE ! ”

A 15-a ediție a Săptămânii Educației Globale, program facilitat de Centrul Nord-Sud al Consiliului Europei, s-a desfășurat în perioada 16 - 24 noiembrie 2013, având ca temă: **“Adoptă un stil de viață durabil!”/“GO FOR A SUSTAINABLE LIFE STYLE ! ”**

Educația globală (care cuprinde educația pentru dezvoltare, educația privind drepturile omului, educația interculturală, educația pentru pace și soluționarea conflictelor), se fundamentează pe înțelegerea problemelor fundamentale ale cetățeniei globale:

- Conștientizarea trăirii într-o lume globalizată și a rolului nostru ca cetățeni ai acestei lumi;
- Atitudini de respect pentru diversitate și abilități de comunicare interculturală;
- Înțelegerea cauzelor și a efectelor problemelor majore care afectează lumea;
- Oportunități de a concepe și a lua măsuri pentru a face lumea un loc mai echitabil și durabil.

În această perioadă, **Casa Corpului Didactic Neamț** în parteneriat cu **Liceul Tehnologic Economic Administrativ** a inițiat un proiect de educație globală.

Am respectat cerințele din acest an pentru realizarea proiectelor care trebuie să cuprindă subiecte precum diversitate, interdependentă și dezvoltare durabilă, la nivel local cât și la nivel global, făcând apel la Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului ca principiu-ghid, și să implice o înțelegere a problemelor de baza ale cetățeniei globale:

- respect pentru diversitate și abilități de comunicare interculturală;
- capacitatea de a întreprinde

acțiuni care să facă lumea mai echitabilă și durabilă

- responsabilitate pentru acțiunile proprii.
Tipuri de acțiuni întreprinse:
- proiecte parteneriale încheiate cu instituții guvernamentale și nonguvernamentale naționale, internaționale, administrații locale și mass-media ;
- seminarii, dezbateri ;
- prezentări de materiale promoționale, filme de scurt metraj;
- activități de educație

nonformala care promovează metodele interactive (workshop-uri, arte participative – teatru forum, arte

vizuale, fotografie, Performance, happening etc.).

În săptămâna 16-24 noiembrie 2013 am lansat și derulat proiectul intitulat **Educația interculturală în școală**.

Activități desfășurate în parteneriat s-au concretizat în:

I. Dezbateri privind educația interculturală plecând de la câteva noțiuni teoretice, cum ar fi:

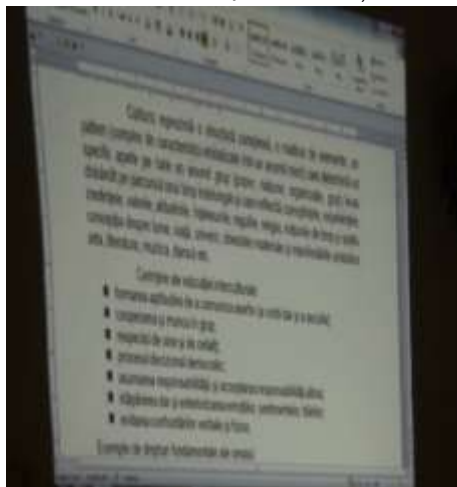
➤ „Dumnezeul tău este evreu, / Mașina pe care o ai este japoneză. / Piza este italiană, / Iar couscous-ul este algerian. / Democrația pe care o practici este grecească. / Cafeaua ta este braziliană. Ceasul îți este elvețian. /

Cămașa este indiană. / Radioul tău este coreean. / Vacanțele tale sunt turcești, tunisiene sau marocane. / Cifrele tale sunt arabe / Scriitura îți este latină, / și ...îi reproșezi vecinului tău că este străin.” (Cucoș 2000, p. 231)

➤ Cultura reprezintă o structură complexă, o matrice de elemente, un pattern (complex de caracteristici cristalizate într-un anumit mod) care determină un specific aparte pe care un anumit grup (popor, națiune, organizație, grup) le-au dobândit pe parcursul unui timp îndelungat și care reflectă cunoștințele, experiențele, credințele, valorile, atitudinile, înțelesurile, regulile, religia, noțiunile de timp și spațiu, concepția despre lume, viață, univers; obiectele materiale și manifestările simbolice: arta, literatura, muzica, dansul etc.

➤ Cerințele ale educației interculturale: formarea aptitudinii de a comunica asertiv (a vorbi dar și a asculta); cooperarea și munca în grup; respectul de sine și de ceilalți; procesul decizional democratic; asumarea responsabilității, și

acceptarea responsabilității altora; stăpânirea dar și exteriorizarea emoțiilor, sentimentelor, trăirilor; evitarea confruntărilor verbale și fizice.

Exemple de drepturi fundamentale ale omului:

TOȚI EGALI – TOȚI DIFERIȚI
****** ALL EQUALL – ALL DIFFERENT**

1. Principiul egalității în drepturi și a egalității șanselor
2. Dreptul la apărare și principiul accesului nediscriminatoriu la actul de justiție
3. Dreptul la viață, dreptul la ocrotirea sănătății și dreptul la un mediu sănatos
4. Libertatea individuală și dreptul la libera circulație a individului
5. Viața personală, inviolabilitatea domiciliului și secretul corespondenței
6. Libertatea conștiinței
7. Libertatea de exprimare
8. Libertatea informației
9. Dreptul la învățătura și accesul la cultura
10. Dreptul cetățeanului la inițiativă legislativă

11. Dreptul cetățeanului de a organiza și participa la întruniri publice

12. Dreptul de asociere

13. Munca și dreptul la greva

14. Libertatea economică

15. Dreptul de proprietate privată și dreptul la moștenire

16. Protecția copiilor și a tinerilor

17. Protecția persoanelor cu handicap

18. Dreptul de petiționare

19. Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică

➤ Declarația Universală a

Drepturilor Omului, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite - la 10 septembrie 1948.

➤ Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată de guvernele membre ale Consiliului Europei - la 4 noiembrie 1950.

➤ Convenția cu privire la Drepturile Copilului, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite - la 20 noiembrie 1989.

Consiliul Europei, Comunitatea Europeană propun politici de promovare a educației interculturale prin:

•Promovarea dialogului intercultural pentru întărirea democrației

•Acordarea dreptului de a participa la dialogul intercultural și asumarea unui rol în determinarea politicilor și practicilor educaționale

•Afirmarea diversității culturale și lingvistice

•Facilitarea învățării limbilor străine...

II. prezentări de materiale promoționale, filme de scurt metraj despre educația interculturală;

III. activități de educație nonformala care promovează metodele interactive: arte

participative – arte vizuale, fotografie despre educația interculturală

IV. bune practici în România și în lume pe tematica educației interculturale.

Activitățile proiectului intitulat **Educația interculturală în școală** inițiat de **Casa Corpului Didactic Neamț** și desfășurat în parteneriat cu **Liceul Tehnologic Economic Administrativ** au reunit toți elevii clasei a X a G, fiind atrași de aspectele tratate despre cultură și interculturalitate, în special de cultura

și tradițiile semenilor lor din întreaga lume.

Coordonatori: Profesor-metodist Gabriela Livia Curpănaru și Diriginte, Profesor: Claudia Iosub.

Resurse:

- 1.http://www.coe.int/t/dg4/nscentre/GE/GEW/0GEW2013_en.asp#TopOfPage
- 2.http://www.coe.int/t/dg4/nscentre/GE/guideline_presentation_en.asp
- 3.Ghid de educație globală în format electronic: GEGuidelines-web
- 4.<http://www.globaleducation.edu.au/>

5.<http://campaignforeducation.org/en>

6.<http://www.oxfam.org.uk/education>

7.http://www.filmeeinewelt.ch/index_fr.html

8.<http://www.humanrightseducation.info/index.php>

9.<http://www.globaleducationmagazine.com/>

10.<http://www.youtube.com/watch?v=B5NiTN0chj0>

[<cuprins>](#)

IMPRESII DIN LODEVE, FRANȚA

PROFESOR MARIA MAGDALINA
COLEGIUL NAȚIONAL „GHEORGHE ASACHI” PIATRA NEAMȚ

O echipă a Colegiul Național "Gh. Asachi" Piatra Neamț a participat, în perioada 22-28 septembrie la mobilitatea din Franța, în cadrul proiectului multilateral Comenius „Science, culture and economics in Europe's land". În regiunea Languedoc-Roussillon din sudul Franței, la 40 km de Montpellier, în orașelul Lodeve, s-au întâlnit echipe formate din elevi și profesori din următoarele țări: Germania, Lituania, Olanda, Republica Cehă și România. Echipa din România a fost formată din: prof. Magdalina Maria (responsabil proiect), prof. Balaban Georgeta Steliana și elevii: Asavei Melania, Iliuță Bianca, Babii George, Țigulea Ștefania, Ploscaru Miruna, Preda Vlad.

Tema mobilității din Franța a fost de a găsi răspunsuri posibile la problema dacă noile forme de turism specific secolului XXI pot contribui la o mai bună cunoaștere între adolescenții europeni. În acest sens toate echipele

țărilor participante au avut de pregătit chestionare despre turism și despre prejudecățile pe care le avem despre Franța și francezi. Primul chestionar a încercat să precizeze poziția elevilor/profesorilor din CNGA cu privire la turism în general, locațiile turistice favorite și poziția turismului în ansamblul economiei. Al doilea chestionar s-a referit la surprinderea stereotipurilor pe care elevii/profesorii din CNGA le pot avea cu referire la Franța, populația franceză și mai ales cu referire la sudul Franței și la locuitorii acestei regiuni. Cercetarea a fost realizată în perioada 1-15 iunie 2013 folosind tehnica sondajului de opinie, pe bază de chestionar. Volumul eșantionului a fost de 100 de persoane, elevi și cadre didactice fiind reprezentativ pentru resursele umane din cadrul Colegiului Național "Gheorghe Asachi" Piatra Neamț.

În cele 5 zile câte am stat în mobilitate am fost cazați, atât elevi cât și profesori în familii. Am avut astfel șansa de a fi un membru al unei familii de profesori francezi formată din cei doi părinți și trei copii. Am fost impresionată în special de cina luată obligatoriu împreună la ora 20. Familia care m-a găzduit mai fusese în România și au rămas plăcut impresionați de ospitalitatea românilor și de frumusețea țării noastre.

Activitățile desfășurate la liceul "Joseph Vallot" din Lodeve au fost:

- Vizitarea orașului Lodeve într-un mod inedit: echipele de vizitatori au fost ghidate spre obiectivele de interes ale orașului unde erau așteptați de către elevii francezi îmbrăcați în costume de epocă și care jucau roluri prin care relateau povestea locurilor (Galeria Darde, grupul statuar al parculului, catedrala orașului, muzeul Fleury etc);

-Studiu de caz al lacului Salagou: formarea și efectele produse de acest lac asupra mediului; elevii au avut de realizat desene care reliefau aceste efecte;

-Concurs de orientare turistică în împrejurimile lacului;

-Participarea la diferite ore de clasă, inclusiv la cursurile de calificare în domeniul CareService;

-Realizarea de către echipa fiecărei țări participante a unui document multimedia despre impresiile elevilor vizitatori despre orașul Lodeve; practic elevii au avut de comparat impresiile inițiale pe care le aveau ei despre Lodeve (intitulat Poarta către Mediterana) cu cele făcute după ce au stat 3 zile în acest loc. Aceste documente realizate în Powerpoint au fost prezentate apoi în fața oficialităților orașului în cadrul unui dineu organizat de către doamna primar al orașului. Doamna primar a promis că va ține cont de propunerile

tinerilor pentru următoarea campanie electorală !

Câteva impresii despre orele la care am asistat ni le împărtășește d-na profesoară Balaban Georgeta:

“Niciodată nu am pășit într-o școală complet nouă. Am avut această șansă în Lodeve, unde liceul a fost inaugurat la începutul lui septembrie. Tot ce mi-am imaginat despre un liceu din Franța a fost cu mult depășit, începând cu dotarea celor trei laboratoare de fizică (unde am văzut echipamente și dispozitive pentru care un profesor de fizică și-ar da ani buni din viață) și terminând cu desăvârșita curățenie a cantinei mobilată în culori vii, cu mâncare ca la restaurant. Programul de școală este de la 8.00 la 17.00 cu pauză de masă la prânz, iar în liceul cu 1000 de elevi predau 100 de cadre didactice. Notele obținute de elevi se introduc în cataloage electronice, iar absențele elevilor consemnate de profesor pe o foaie și atașată pe exteriorul ușii sălii de clasă sunt „culese” de un supraveghetor și introduse în calculator pentru ca părinții să cunoască „în timp real” situația școlară a elevilor.

Am asistat la o oră de științe în care elevii au avut de răspuns la câte o întrebare despre Calea Lactee printr-un eseu prezentat în fața colegilor. După ce fiecare elev a răspuns întrebărilor colegilor, profesorul a prezentat o secvență de film educațional prin care completa informațiile aduse de elevi. În final, elevii au completat, împreună cu profesorul, o fișă cu întrebările avute ca temă. Mi-a plăcut metoda activ-participativă de predare a lecției, precum și atmosfera de studiu ce-mi aducea aminte de un seminar de la facultatea de fizică.

În acest liceu, pe lângă elevii de la profile teoretice, se califică și elevi pentru meseriile de puericultor, respectiv îngrijitor de persoane vârstnice, iar cabinetele sunt dotate cu măsuțe de schimbare bebelușii, paturi de sanatoriu și cărucioare cu roțile. Am asistat la o oră practică și am fost impresionată de grija cu care elevii-practicanți ștergeau „bebelușii”, îngrijeau manechinele sau schimbau lenjeria patului.”

În încheiere vreau să remarc faptul că, deși inițial ne-am izbit de păreri preconcepute și prejudecăți despre români, la finalul mobilității, mama elevului francez care a găzduit un elev

român, Vlad Preda, a ținut să ne împărtășească impresia extraordinară pe care i-a lăsat-o Vlad; în plus d-na i-a dat și o scrisoare pe care am atașat-o mai jos. Ca responsabil de proiect sunt foarte mulțumită că prejudecățile despre români s-au diminuat chiar și numai într-o mică regiune a sudului Franței.

Acest proiect a fost finanțat cu sprijinul Comisiei Europene. Aceasta comunicare reflectă numai punctul de vedere al autorului și Comisia nu este responsabilă pentru eventuala utilizare a informațiilor pe care le conține.

[<cuprins>](#)

**PROIECT EDUCAȚIONAL REGIONAL
„TRADIȚIA POPULARĂ, EMBLEMA IDENTITĂȚII NAȚIONALE”**

PROFESOR PENTRU INVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR CARAIMAN IONELA – LAURA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CARMEN SYLVA”, HORIA

Într-o lume a informatizării, a vitezei, a noului, în care de cele mai multe ori se promovează kith-ul, adevăratele valori culturale, comori inestimabile ale unui popor, încep să se piardă, să se uite asemeni unei vechi lăzi de zestre: cu toții știm că există, dar este acolo, în casa bunicilor de la țară. Tradițiile, obiceiurile, portul și folclorul sunt comori inestimabile ce definesc un popor făcându-l unic, statornic și nemuritor în ciuda scurgerii timpului.

Câți dintre tinerii de astăzi cunosc valoarea unor obiecte, de o rară frumusețe de altfel, pe care le privesc cu dispreț, spunând că sunt „de când era bunica fată”? Câți dintre tinerii de astăzi ascultă cu plăcere cântece populare? Este vina lor că nu pot selecta din tot ce li se oferă, lucrurile de calitate, valoroase din punct de vedere cultural și spiritual sau poate că este și vina noastră, a dascălilor, care mânați de dorința de a le preda cât mai multe cunoștințe din diferite domenii am uitat să punem accent tocmai pe ceea ce este mai important: lucrurile ce ne definesc pe noi ca români!

Cu multă pricepere, dar mai ales pasiune, putem inocula copiilor dragostea și respectul pentru tradițiile, obiceiurile și folclorul românesc. Numai educându-i de mici pe copiii și elevii noștri, prin diverse activități desfășurate în familie și în școala, ne putem asigura că tradițiile vor avea continuitate. Vârsta lor fragedă nu constituie un impediment în abordarea acestei teme, ci – dimpotrivă – un avantaj, căci vom lucra cu niște suflete nepoluate încă de alți factori.

Școala Gimnazială „Carmen Sylva” din localitatea Horia, județul Neamț a implementat, în anul școlar 2012 – 2013, proiectul educațional regional intitulat „Tradiția populară, emblema

identității naționale”, proiect pe care am avut plăcerea de a-l coordona.

Echipa de proiect a fost alcătuită din cadre didactice ale școlii noastre: Bulgaru Liliana (profesor, director al școlii aplicante), Mititelu Carmen – Lenuța (educatoare), Apetree Viorica, Dănăilă Dorina, Verde Ana, Levărdă Elena, Gîrbea Tatiana (profesori pentru învățământul primar), Cloșcă Ioan și Constantin Arteni (consilieri locali). Primăria comunei Horia, județul Neamț a avut calitatea de partener în cadrul proiectului.

Obiectivul general al proiectului a fost - redescoperirea și promovarea valorilor tradiționale strămoșești cu implicarea elevilor și a cadrelor didactice în diverse activități legate de tradițiile locale, prin implementarea unor cântece și dansuri populare românești într-un cadru organizat – grupul de dans popular „Dragomirești”.

Voi enumera în continuare obiectivele specifice ale proiectului nostru:

- cunoașterea și înțelegerea de către elevi a tradițiilor populare ale satului natal;
- identificarea copiilor cu reale calități pentru dans, muzică, artă populară;
- valorificarea tradițiilor și obiceiurilor locale;
- atragerea elevilor în organizarea de activități extracurriculare cu caracter folcloric, conducând la lărgirea și îmbogățirea orizontului de cunoaștere a tradițiilor populare, la educarea interesului și a dragostei pentru creațiile folclorice românești, precum și la receptarea frumosului din arta populară;

Proiectul a avut drept grup țintă și beneficiari direcți elevii Școlii Gimnaziale „Carmen Sylva”, beneficiarii indirecti fiind cadrele

didactice și comunitatea localității Horia, județul Neamț.

Lansarea oficială a proiectului, prin prezentarea acestuia, precum și a activităților preconizate, a avut loc în luna octombrie 2012.

Pentru luna noiembrie s-a stabilit, ca principală activitate în proiect, organizarea unei preselecții privind stabilirea elevilor componenți ai grupului de dans popular „Dragomirești”, care avea să susțină prima reprezentație în luna decembrie, cu ocazia desfășurării, la nivel de școală, a programului artistic intitulat „Bună seara, gazde bune!”. Programul a cuprins prezentare de colinde, cântece și dansuri tradiționale de Crăciun și Anul Nou, precum și o paradă a costumelor populare din zonă.

Proiectul a continuat cu alte activități, coordonate de câte un membru al echipei de proiect, activități desfășurate lunar, cum ar fi:

- „Povești la gura sobei” (prezentare de obiecte specifice activităților tradiționale);
- „Arta populară tradițională” (realizare și decorare obiecte de artă și costume populare);
- „Tradiționalul mărțișor – simbol al primăverii” (realizarea de mărțișoare tradiționale);
- „Sfânta zi de Paști” (tradiții și obiceiuri pascale);
- „Să ne cunoaștem trecutul!” (realizarea unei expoziții cu obiecte tradiționale, din vechime, colecționate din localitate).

Pe parcursul activităților din proiect, costumele populare au fost purtate cu mândrie de către elevii școlii noastre, de fiecare dată.

După șapte luni de la înființare, luni care s-au scurs cu multe zile de

pregătire, grupul de dans popular „Dragomirești” a urcat pentru prima dată, cu mari emoții, pe o scenă adevărată: Clubul Copiilor Săbăoani, unde a participat la „Concursul județean al formațiilor și interpreților”/18 mai 2013, câștigând premiul special al juriului. Odată intrați în horă, dansatorii noștri au jucat cu foc și a doua zi – 19 mai 2013 – la Borlești, județul Neamț, pe scena Festivalului județean „Nestemate populare pe plaiuri nemțene... Valerica Patrichi”, aflat la ediția I. Juriul festivalului i-a răsplătit cu premiul I la secțiunea „dansuri populare”.

Rezultatele obținute au adus echipei noastre de proiect o invitație de a participa la evenimentul prilejuit de sărbătorirea zilei Clubului Copiilor – Roman/19 iunie 2013.

La festivalul de la Borlești, amintit mai sus, elevii noștri au fost remarcați de către reprezentanții Clubului Copiilor – Piatra Neamț, care ne-au oferit onoarea de a realiza, la școala noastră, o emisiune ce s-a transmis la un post local de televiziune din Piatra Neamț. A fost un spectacol artistic deosebit, care a reînviat un vechi obicei: șezătoarea, desfășurată într-un cadru deosebit, interiorul unei camere

țărănești, reconstituit, cu grija pentru păstrarea autenticului. Am reușit să aducem în această cameră obiecte folosite de către străbunicii noștri în gospodărie – icoane, vase, perne, fețe de masă brodate, cuverturi, preșuri, obiecte de mobilier, unelte – dar nu din cele făcute acum, special pentru expoziții, ci obiecte autentice, unele dintre ele având peste 100 de ani vechime.

Proiectul a fost finalizat în luna iunie 2014, în cadrul unei activități care a cuprins dezbateri, formularea unor concluzii, precum și evaluarea proiectului, însoțită de prezentarea unui portofoliu electronic al proiectului, sub forma unui CD, conținând afișul proiectului, imagini, filme și descrieri ale activităților desfășurate.

Popularizarea activităților desfășurate, precum și a rezultatelor obținute, s-a realizat în presa locală și pe site-ul școlii.

Am inițiat acest proiect din dorința de a scoate la lumină aceste adevărate comori, tradițiile populare, pentru a dovedi că sintagma „de pe vremea bunicii” nu înseamnă ceva „vechi și demodat”, ci înseamnă ceva „vechi și de preț”. Am vrut, deasemenea, să le arătăm elevilor noștri o alternativă

interesantă și educativă de petrecere a timpului liber.

Prin abordarea acestui proiect nu s-a dorit o schimbare majoră a percepțiilor naționale asupra tradițiilor, obiceiurilor și folclorului românesc, ci o sensibilizare a noastră, a tuturor, cu privire la tradițiile, obiceiurile și folclorul românesc. Impactul asupra grupului țintă a fost creșterea interesului copiilor pentru tradiții, pentru evenimentele laice și religioase specifice zonei în care aceștia trăiesc, formarea unor trăsături pozitive de voință și caracter, în concordanță cu valorile tradiționale, precum și creșterea gradului de implicare al părinților și al comunității locale în activitățile școlii, prin abordarea unei teme legate de tradițiile locale.

Feed-backul pe care l-am primit a fost unul pozitiv, tocmai de aceea ne-am propus să continuăm proiectul și în anul acesta, la un alt nivel, acela de proiect educațional interjudețean, în parteneriat cu Școala Gimnazială „Dimitrie Onciu”, din comuna Straja, județul Suceava.

SCHIMB DE EXPERIENȚĂ ÎN AUSTRIA

PROF. MIRELA CONSTANTINESCU
COLEGIUL TEHNIC „DANUBIANA” ROMAN

Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic implementează proiectul strategic „Formarea cadrelor didactice în domeniul evaluării competențelor profesionale”, proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013, Axa prioritară nr. 1 „Educație și formare profesională în sprijinul creșterii economice și dezvoltării societății bazate pe cunoaștere”, Domeniul major de intervenție 1.3 „Dezvoltarea resurselor umane în educație și formare profesională”, conform contractului POSDRU/57/1.3/S/30768. În cadrul activității VII. *Vizite de studiu*, echipa de management și implementare a proiectului a prevăzut, în graficul proiectului, organizarea unei vizite de studii în Austria, la Linz, cu participarea a 20 de profesori selectați din rândul cursanților programului C - „Dezvoltator de instrumente de evaluare” (program organizat în cadrul proiectului).

Vizita de studii a avut ca obiective:

1. Documentarea participanților cu privire la sistemul educațional din Austria,

focalizată pe pregătirea profesională

2. Structura și funcționarea sistemului educațional din Austria (accesul elevilor la diferite forme de învățământ, modalități de susținere, inclusiv financiare ale învățământului profesional, modul de organizare și desfășurare al acestuia, modul de evaluare curentă și la finalul învățământului profesional, date privind ocuparea, modul în care se asigură ocupabilitatea absolvenților, gradul de inserție al absolvenților pe piața muncii)

3. Identificarea aspectelor comune și a diferențelor în ceea ce privește definirea calificărilor profesionale din Austria și România

4. Documentarea privind caracteristicile rutelor de formare (SPP-uri/curriculum/evaluare)

5. Evaluarea curentă și examenele de certificare profesională

6. Preocupări privind dezvoltarea învățământului profesional în Austria

7. Dezvoltarea/consolidarea de relații interpersonale și instituționale cu unități școlare din Austria.

Instituțiile vizitate în Austria, în perioada 18-22 noiembrie 2013, au fost: Inspectoratul Școlar al Austriei Superioare-Linz, Universitatea Pedagogică a Austriei Superioare-Linz, Liceul Tehnologic LITEC-Linz, Școala de Turism Salzkammergut-Bad Ischl, Școala de Modă-Ebensee, Școala de Turism Klessheim-Salzburg, Școala de Agricultură și Silvicultură-Sankt Florian, Școala Profesională 2-Linz, Școala Profesională 9-Linz,

Liceul Tehnologic de 5 ani Goethestraße-Linz.

Pe parcursul vizitelor efectuate în aceste instituții, am primit informații importante, noi, și anume:

Structura sistemului educațional austriac

- Atribuțiile Inspectoratului Școlar Regional

- Sistemul dual de învățământ
- Organizarea Școlii de Ucenici

- Rețele școlare

- Aspecte referitoare la descentralizare

- Gradul de inserție al absolvenților pe piața muncii

- Formarea inițială și continuă

- Asistența pedagogică oferită instituțiilor de învățământ

- Actualizarea periodică a programelor școlare și a conținuturilor în funcție de cerințele agentului economic

- Centrarea pregătirii profesionale pe elev

- Certificarea competențelor profesionale

- Obținerea atestatului profesional

- Caracterul aplicativ al proiectelor de absolvire

- Colaborarea școală-părinți-agent economic

- Asigurarea manualelor școlare

- Abordarea interdisciplinară a procesului de predare-învățare-evaluare

- Baza materială a școlii pentru orele de specialitate: teorie, laborator, instruire practică

- Competiții, concursuri, olimpiade, târguri de turism, activități de cercetare

- Parteneriate internaționale

• Traseul profesional al absolvenților

Detalez câteva aspecte noi, specifice Școlilor Profesionale din Linz, considerând deosebit de eficientă funcționarea Școlii de Ucenici, pentru asigurarea unei formări profesionale de calitate. M-au impresionat succesul înregistrat de sistemul dual de învățământ și competiția constructivă dintre cele două școli profesionale învecinate. Și, este lăudabilă implicarea Camerei de Comerț în organizarea Școlii de Ucenici.

a. Sistemul dual de învățământ

Este un sistem de învățământ în cadrul căruia responsabilitatea pregătirii profesionale a elevilor revine atât școlii, cât și agentului economic. Sunt 26 de școli în sistem dual în Austria Superioară, 9 dintre ele fiind comasate în Linz. Planurile de învățământ și programele școlare sunt flexibile și adaptate necesităților din economie. Sistemul dual de învățământ este finanțat de land, Austria Superioară și Camera de Comerț.

b. Organizarea Școlii de Ucenici

Ucenicii sunt instruiți în firme/întreprinderi în diverse meserii/calificări profesionale sau, efectuează la agentul economic perioade de practică. Pentru a accede în sistemul dual de învățământ, elevul trebuie să găsească agentul economic la care își desfășoară instruirea practică și să încheie un contract cu acesta. Pe toată perioada instruirii, elevul este în același timp și angajat al firmei/întreprinderii la care își desfășoară pregătirea practică. Nu școala recrutează elevii pentru Școala de Ucenici, ci agentul economic.

Un aspect important practicat în întreg învățământul profesional și tehnic din Austria,

nu numai din Școlile de Ucenici, este interdisciplinaritatea. Aceasta este asigurată prin corelarea programelor școlare la disciplinele de cultură generală, în special la matematică, fizică, chimie cu cele de la cultura de specialitate. Abordarea interdisciplinară a procesului de instruire permite elevilor o vedere de ansamblu asupra a ceea ce învață, facilitând înțelegerea și aplicarea noțiunilor studiate.

Programele școlare sunt realizate în colaborare cu agenții economici și reflectă nevoile de pregătire a forței de muncă din perspectiva acestora. De asemenea, există obligativitatea revizuirii periodice a acestor programe în funcție de noutățile din domeniul tehnologic. Conținuturile sunt stabilite de fiecare land, profesorul având posibilitatea aprofundării acestora. Toate activitățile didactice sunt centrate pe competențe. Elevii beneficiază de manuale școlare puse la dispoziție de către școală.

Calificările profesionale oferite de Școala Profesională 2, Linz sunt: faianțar, sobar, tâmplar, constructor elemente prefabricate, coșar, zidar/dulgher, operator tehnologia informației. Durata școlarizării la Școala de Ucenici este de 2, 3 sau 4 ani în funcție de calificarea profesională. Pentru un an de studiu, durata de instruire este de 50 de săptămâni, din care 40 de săptămâni la agentul economic și 10 săptămâni în școală.

c. Implicarea Camerei de Comerț în organizarea Școlii de Ucenici

Camera de Comerț pune la dispoziția elevilor și părinților informații privitoare la cererea de forță de muncă a firmelor, pentru a le facilita elevilor găsirea unui loc de practică.

Selecția profesorilor este făcută de Camera de Comerț, dintre specialiștii din industrie, pe baza unei liste existente la Inspectoratul Școlar. Acest aspect are ca dezavantaj faptul că, deși sunt foarte buni specialiști în domeniul lor de activitate, persoanele selectate au cunoștințe sumare de pedagogie și metodică. De aceea, profesorii selectați pot fi degrevați de ore pe parcursul unui an școlar, pentru a parcurge modulele oferite de Facultatea de Pedagogie. Degrevarea de ore este posibilă cu condiția efectuării, de către profesor, a unui stagiului de 2 ani de predare.

Camera de Comerț organizează evaluarea de certificare pentru Școala de Ucenici în funcție de cerințele agentului economic și, de asemenea, sprijină financiar (în mod substanțial), școala.

d. Evaluarea competențelor

Evaluarea curentă este un proces relativ flexibil, în care elevul trebuie să facă, în principal, dovada abilităților și deprinderilor dobândite în școală și la agentul economic. Școala nu are atribuții de evaluare a pregătirii practice desfășurate la agentul economic.

Evaluarea de certificare pentru Școala de Ucenici este formată din două componente de bază:

- în anul terminal, o parte din examenul final se consideră promovat pe baza evaluărilor curente realizate în școală și la agentul economic

- realizarea unui proiect de specialitate, care să fie agreat de agentul economic

Certificatul de calificare profesională este valabil la nivel federal, în Austria.

e. Baza materială a școlii pentru orele de specialitate: teorie, laborator, instruire practică

Baza materială a școlilor este, din punctul meu de vedere,

impresionantă. Elevul are posibilitatea să efectueze, la orele de instruire practică, toate operațiile procesului tehnologic specific meseriei/calificării, atelierul școlii fiind dotat cu toate echipamentele profesionale necesare. Dotarea este asigurată prin finanțare de la bugetul de stat și prin sponsorizări ale agenților economici parteneri.

Ucenicul efectuează ore de laborator tehnologic și instruire practică atât la agentul economic, cât și în școală. Activitățile desfășurate în școală nu se mai repetă și la agentul economic, colaborarea dintre cele două organizații fiind foarte strânsă.

f. Traseul profesional al absolvenților

De regulă, absolvenții Școlii de Ucenici, se angajează la agentul economic la care și-a efectuat practica, deși nu există această obligativitate.

Interesant este faptul că, absolventul Școlii de Ucenici are posibilitatea continuării instruirii la nivel superior, fără să fie obligat să parcurgă alte forme de învățământ, ci doar făcând dovada competențelor pe care le are. Astfel, după absolvirea Școlii de Ucenici, se poate susține un examen de bacalaureat profesional, care dă dreptul de a urma o universitate tehnică. Disciplinele vizate pentru bacalaureatul profesional sunt: limba germană, limba engleză, matematică aplicată și o probă de specialitate.

Exemplele de bună practică relevante sesizate de mine care pot fi preluate în România se referă la:

- Motivarea elevilor pentru învățare
- Comunicarea eficientă: profesor-elev-părinte
- Implicarea comunității în viața școlii

- Tutoriat asigurat de elevii din ultimii ani de liceu

- Integrarea elevilor cu CES

- Stimularea inițiativei și creativității elevilor

- Desfășurarea de activități de marketing

- Lucrul pe grupe de elevi la activitățile de laborator și instruire practică

- Abordarea interdisciplinară a procesului de predare-învățare-evaluare

- Expunerea lucrărilor de diplomă reprezentative

- Pregătirea profesională multilaterală a elevilor

- Utilizarea softurilor specifice domeniului de pregătire

- Utilizarea platformei Moodle

- Colaborarea reală și eficientă școală-agent economic

- Desfășurarea pregătirii practice a elevilor în alte țări

- Dotarea spațiilor de instruire practică cu echipamente profesionale moderne

- Asigurarea bazei materiale moderne cu sprijinul agenților economici

- Implicarea activă a Camerei de Comerț în funcționarea sistemului educațional și în derularea unor proiecte cu diverse firme de profil

- Programe de formare continuă gratuite

- Competiție între școli în ceea ce privește nr. de profesori perfecționați

- Organizarea sistemului dual de învățământ

- Grad ridicat de inserție al absolvenților pe piața muncii

- Parteneriate și schimburi de experiență la nivel național și internațional

Deosebirile sistemului de evaluare austriac față de cel românesc sunt: organizarea descentralizată a examenului de bacalaureat; organizarea examenului de bacalaureat profesional; centrarea examenului de bacalaureat pe competențe; desfășurarea de

cursuri de pregătire a examenului de bacalaureat; probele susținute la examenul de bacalaureat diferite de la o școală la alta; sistemul de notare (de la 1 la 5); existența documentelor electronice de notare; evaluarea pregătirii practice în colaborare cu agentul economic; evaluări predominant tradiționale; predarea lucrării de diplomă-condiție obligatorie pentru înscrierea la examenul de bacalaureat; nu se monitorizează progresul școlar; evaluarea proiectului nu se face în mod unitar; certificările competențelor profesionale sunt validate de evaluatori externi; expunerea proiectelor reprezentative realizate de către elevi; implicarea Camerei de Comerț în organizarea examenului de certificare; abordarea interdisciplinară a evaluării; elevii nu elaborează portofolii.

Concluzii:

Am descoperit atât asemănări, cât și deosebiri între sistemele educaționale din cele două țări, România și Austria. De evidențiat este faptul că, sistemul de învățământ profesional și tehnic din Austria asigură o inserție foarte bună a absolvenților pe piața muncii.

Am rămas impresionată de următoarele aspecte:

- competiția dintre școli în ceea ce privește nr. de profesori perfecționați (formarea continuă nefiind obligatorie) și de implicarea Universității de Pedagogie în acordarea asistenței pedagogice unităților de învățământ preuniversitar

- motivarea elevilor pentru învățare

- dotarea atelierelor de instruire practică cu echipamente profesionale, atât moderne, cât și tradiționale

- creativitatea elevilor și de modul de valorificare a produselor realizate de către aceștia.

Mi-a plăcut, în mod deosebit, că elevii demonstrează interes și atitudine pozitivă pentru sarcinile de lucru, sunt responsabili și motivați pentru pregătirea lor profesională, manifestă entuziasm în promovarea produselor create de ei.

Importante și utile mi se par colaborarea școlii cu agentul economic pentru asigurarea formării profesionale a tinerilor, precum și parteneriatele/schimburile de experiență cu alte școli de profil din Austria și numeroase țări europene. Am constatat că pregătirea profesională de

calitate oferită tinerilor asigură recunoașterea competențelor formate la nivelul 5 european.

Toate unitățile școlare vizitate pot fi considerate modele pentru sistemul educațional austriac.

Prin această vizită de studiu, mi-am îmbogățit și validat informațiile privind modul de implementare a sistemului de evaluare a competențelor în modelul austriac. Prin schimbul de opinii cu profesorii și conducerea instituțiilor vizitate, am identificat aspecte noi referitoare la evaluarea curentă și examenele de certificare profesională. Îmi este mai

evident faptul că, evaluarea asigură, în primul rând, o învățare de calitate și că, îmi este la îndemână îmbunătățirea ei. M-aș bucura să putem transfera exemplele de bună practică relevante sesizate în Austria, în sistemul de învățământ românesc. Pentru mine, a fost deosebit de util, plăcut și interesant acest schimb de experiență, atât pe plan profesional, cât și personal.

[<cuprins>](#)

**PROIECTUL „PROFESIONALIZAREA CARIEREI DIDACTICE,
NOI COMPETENȚE PENTRU ACTORI
AI SCHIMBĂRILOR ÎN EDUCAȚIE DIN JUDEȚELE HARGHITA ȘI NEAMȚ” LA FINAL**

PROFESOR MIOARA ROȘU
CASA CORPULUI DIDACTIC NEAMȚ

Motto:

„Să-i ajutăm pe profesori să dezvolte o înțelegere a responsabilității profesionale pe care o au pentru a angaja fiecare elev într-un proces de învățare cu semnificație personală.”

Charlot Danielon

Profesia didactică are o dimensiune umană extrem de puternică fapt care implică nu doar cunoștințe și competențe ci și atitudini, valori, etos, într-un cuvânt o conștiință profesională.

De aceea, se simte nevoia de profesionalizare a activității didactice. Aceasta nu se reduce la formarea sistematică și temeinică a unor competențe descrise de standardele profesionale, ci presupune o utilizare euristică și creativă a acestora în situații și contexte educaționale care cer acest lucru. Profesionalizarea înseamnă o redefinire radicală a naturii competențelor care se află la baza unor practici pedagogice eficiente.

Proiectul „COMPAS” este un proiect strategic cofinanțat din **Fondul Social European Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013, axa prioritară 1** „Educația și formarea profesională în sprijinul creșterii economice și dezvoltării societății bazate pe cunoaștere”, **domeniul major de intervenție 1.3** „Dezvoltarea resurselor umane în educație și formare”.

Casa Corpului Didactic Neamț, în calitate de partener, a început la data de 1 septembrie 2010 implementarea

proiectului cu titlul: „**Profesionalizarea carierei didactice – noi competențe pentru actori ai schimbărilor în educație din județele Harghita și Neamț**” - ID: 62468.

Durata: septembrie 2010 – august 2013 (36 luni)

Solicitant: Inspectoratul Școlar Județean Harghita

Parteneri:

- Inspectoratul Școlar Județean Neamț

- Casa Corpului Didactic „Apáczai Csere János” Pedagógusok Háza, Harghita

- Casa Corpului Didactic Neamț

- Universitatea Transilvania Brașov

Obiectiv general:

Formarea și dezvoltarea competențelor personalului didactic din sistemul de învățământ preuniversitar în vederea îmbunătățirii managementului și calității procesului educațional.

În acest sens, în perioada septembrie 2010 - decembrie 2013, s-au derulat activități de formare pentru următoarele programe acreditate prin O.M. nr. 4486 din 23.06. 2011 :

- P1 - TRANS-UNIVERSITARIA, program care a inclus 2 module: modulul I - „Formarea competențelor I.T.” și modulul II - „Proiectarea și implementarea curriculumului centrat pe competențe”;
- P2 – COMPAS - MANAGEMENT, program care a inclus modulul – „Managementul clasei. Gestionarea situațiilor de criză”;
- P3 - TRANSVERSAL – Interactive Training, program care a inclus modulul – „Metode interactive de predare-învățare”;

Grupul țintă din județul Neamț a fost de 1300 de cadre didactice cu funcții de predare: 400 de cadre didactice din învățământul primar (cu activități de formare derulate în perioada perioada martie 2011-septembrie 2011), 500 de cadre didactice din învățământul gimnazial și liceal (perioada de derulare a activităților de formare fiind ianuarie 2012 - septembrie 2012) și 400 de cadre didactice din învățământul preprimar (perioada de desfășurare a activităților de formare fiind martie 2012 – iunie 2013).

Suntem astfel la ora bilanțului cand putem preciza stadiul de realizare a obiectivelor stabilite la începutul proiectului. A fost o adevărată desfășurare de forțe. Pentru formarea celor 1300 de cursanți, înscriși în grupul țintă încă din noiembrie 2010, au fost pregătite 11 centre de formare: în Piatra Neamț 6

centre (Colegiul Național "Petru – Rareș"; Colegiul Național "Calistrat – Hogaș"; Colegiul Național de Informatică; Colegiul Tehnic "Gheorghe Cartianu"; Colegiul Tehnic Piatra Neamț; Școala Gimnazială Nr.3); în Roman 2 centre de formare (Colegiul Național "Roman – Vodă"; Colegiul Tehnic "Petru – Poni"), iar în Târgu-Neamț 3 centre de formare (Colegiul Național "Stefan cel Mare", Colegiul Tehnic "Ion Creangă", L.T. "Vasile Conta"). Cele 19 laboratoare de informatică, pregătite pentru accesul direct al cursanților pe platforma COMPAS, cei 120 de profesori – asistenți ai Universității Transilvania din Brașov, cele 1300 de cadre didactice din județul Neamț, participante la formare, au solicitat în permanență atenția echipei de implementare.

Organizarea activităților de formare s-a realizat pentru fiecare din cele trei loturi potrivit specificului fiecăruia. Pentru lotul 1 – învățători, s-a organizat activitatea de formare pe zone, repartizare care nu a mai fost potrivită pentru profesorii lotului 2 deoarece, cu excepția profesorilor de matematică, limba română și limbi străine, unde am avut câte 2 sau 3 grupe de cursanți la nivel de județ, pentru celelalte discipline s-a constituit doar câte o grupă. Întâlnirile cu profesorii asistenți ai Universității Transilvania din Brașov - formatori locali care au coordonat seminariile, s-au realizat înaintea începerii activităților de formare ale fiecărui lot. Rolul întâlnirilor a fost acela de a ghida activitatea de structurare a prezentărilor, precum și a scenariilor didactice corespunzătoare aplicațiilor

propuse pentru disciplinele predate de către titularii de curs. Rezultatele muncii lor pot fi urmărite pe platforma proiectului COMPAS unde se găsesc postate atât prezentările cât și scenariile didactice, pe module și discipline. Pe parcursul derulării activității de formare echipa de implementare a proiectului în județul Neamț a colaborat în permanență cu responsabilii centrelor de formare și cu responsabilii de grupe pentru remedierea problemelor apărute pe parcursul activităților de formare.

Cadrele didactice care au absolvit programele de formare finanțate prin proiectul „Profesionalizarea carierei didactice - noi competențe pentru actorii ai schimbărilor în educație din județele Harghita și Neamț” au obținut 90 de credite profesionale transferabile pe o structură de programe corespunzătoare cerințelor privind formarea continuă a cadrelor didactice din învățământul preuniversitar. Programele au inclus discipline care au dezvoltat competențe privind utilizarea TIC în activitatea didactică, discipline de specialitate care au abordat și informații noi privind didactica specialității, discipline care au dezvoltat, prin tematica propusă, competențele cadrelor didactice privind managementul clasei de elevi prin actualizarea cunoștințelor referitoare la educarea inteligenței emoționale, dar și prin dezvoltarea aspectelor principale referitoare la managementul riscului, schimbării, comunicării în clasele de elevi. Nu în ultimul rând, au fost detaliate noile teorii adoptate în practica predării. Au fost evidențiate și dezvoltate diverse modalități și resurse

de comunicare (verbală/nonverbală, comunicare virtuală, prelegere) în diferite situații de lucru cu elevii (rezolvare de probleme, simulare, studii de caz etc.) în contexte de microgrup/macrogrup.

Pentru că preferințele și interesele elevilor vor fi întotdeauna diferite în raport cu disciplinele care le sunt predate, pentru că în fața unei clase de elevi cu stiluri de învățare diferite, cu combinații de puncte forte și vulnerabilități unice, cu comportamente diferite față de un același stimul, cu un management al emoțiilor particularizat la atâtea entități câte alcătuiesc o clasă de elevi, profesionalismul unui cadru didactic este demonstrat în momentul în care reușește să creeze în mintea și în sufletul elevului entuziasm și interes pentru disciplina pe care o predă și, bineînțeles, atunci când reușește să se întâlnească în mod fericit cu fiecare dintre sutele de elevi ale claselor sale.

[<cuprins>](#)

EDUCAȚIA OUTDOOR, TEMĂ DE INTERES ÎN CERCUL PEDAGOGIC AL EDUCATOARELOR

PROFESOR PENTRU ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR, MIOARA AMARIEI,
ȘCOALA GIMNAZIALĂ "ALEXANDRU IOAN CUZA", ROMAN, JUDEȚUL NEAMȚ

Educația outdoor este un termen relativ nou în contextul educativ românesc însă ea începe din ce în ce mai mult să capteze interesul factorilor educaționali din sistemul de învățământ formal. Trăim în epoca vitezei. Suntem din ce în ce mai ocupați și dornici să oferim copilului nostru tot confortul material și poate că uneori nu mai avem timp să-i arătăm cum să se joace, cum să descopere lumea înconjurătoare, altfel decât din cărți, cum să colaboreze, să lucreze în echipă, să fie creativ, cum să se bucure din plin, descoperindu-și noi valențe ale personalității sale.

Învățarea prin descoperire, învățarea din propria experiență este una trainică, iar locul ideal pentru acest tip de învățare este spațiul deschis și nelimitat pe care-l oferă natura.

Educația în aer liber se definește ca o **combinație de**

activități în aer liber, de educație de mediu și de dezvoltare socială și personală. Aceasta permite participanților să experimenteze „învățarea activă” într-un cadru natural: rezervație naturală, parc, pădure, orice alt spațiu aflat în afara zidurilor unei clădiri.

Educația în aer liber poate să fie și un instrument pedagogic pentru îmbunătățirea rezultatelor învățării. De exemplu, această formă de educație

este benefică în special pentru copiii cu nevoi speciale, deoarece cărțile sunt înlocuite cu alte forme de învățare mai facile.

Acest tip de educație o completează pe cea formală în modul cel mai plăcut, susținând educația dată în familie și școală și principiile acestei educații prin metode moderne de formare, precum: jocurile de echipă, discuțiile libere, jocurile de rol, brainstorming-ul, metoda cubului, explozia stelară, activitățile practice, studiile de caz (situații concrete și soluții), învățarea prin acțiune, experiențe și experimente, excursii, vizite.

O astfel de temă și activitate au fost abordate în cadrul **Cercului pedagogic nr. 5 al educatoarelor din zona Roman**, coordonat de doamna prof. Amariei Mioara, desfășurat la Școala gimnazială Stănița de doamna educatoare Bălău Elena.

Activitatea cu tema „Pădurea, prietena noastră” s-a desfășurat în pădure, în varianta interdisciplinară și a fost realizată prin intermediul unui joc didactic interactiv, combinat cu elemente de activitate casnică și valorificare a atitudinii față de mediu, cu elemente de recreere prin joc și dans în jurul unui foc de tabără. Domeniile antrenate au fost Științe (Cunoașterea mediului – joc didactic interactiv „Ce ne șoptește pădurea, folosind metodele Explozia stelară și Cubul, investigând procesele de transformare ale mediului) Domeniul Om și Societate („Și eu iubesc natura” – participând la ecologizarea pădurii) și Jocuri și activități recreative (prinț-o șezătoare în jurul focului de tabără, unde copiii au cântat, au dansat, au mâncat cartofi copti și apoi au avut grijă să respecte normele de protecție,

de securitate corporală și de securizare a mediului).

Organizarea activităților de tip outdoor presupune o **pregătire temeinică din partea cadrelor didactice, de material didactic special, de locații neconvenționale, de susținere materială, financiară și logistică, de manageriere a riscului ce se poate ivi în timpul activităților.**

În cadrul Cercului pedagogic am organizat **grupuri de lucru**, care au avut ca sarcini realizarea unor activități de tip outdoor în diferite spații și managerierea corectă a unei astfel de activități.

Sarcinile pe grupuri:

1. Identificați o activitate integrată de tip outdoor, desfășurată în parc. Primul Domeniu experiențial este DLC. Precizați al doilea domeniu, scopul și obiectivele, modul de desfășurare a activității. Cum manageriați organizarea unei astfel de activități, pentru prevenirea riscurilor ce se pot ivi?

2. Descrieți o activitate outdoor, în varianta integrată, desfășurată la Muzeul de Artă. Una dintre activități este din Domeniul Științe. Identificați o a doua activitate, ce poate fi desfășurată în parcul de lângă muzeu. Precizați scopul, obiectivele și modul de desfășurare.

3. Descrieți modalitatea de organizare și desfășurare, în cadrul unei excursii, a unei activități integrate, alegeți domeniile de cunoaștere, stabiliți tematica, scopul, obiectivele și pașii urmați în realizarea lor. Cum evitați riscurile ce se pot ivi?

Munca în echipă și-a spus cuvântul, colegele reușind să organizeze, teoretic, activități outdoor la un înalt profesionalism, astfel:

1. Activitate în parc: DS – Cunoașterea mediului, Observare „Frunza”, DLC – Educarea limbajului, Memorizare „Frunze ruginii”, încheind activitatea cu elemente de ecologizare a parcului.

2. Activitate la Muzeul de Artă: DLC – Lectură după imagini „Anotimpurile” și DEC – Pictură „Anotimpul preferat”

3. Excursie la Casa lui Ion Creangă : DLC – Povestea educatoarei: Capra cu trei iezi, DEC – Cântece despre personajele lui Creangă

Activitatea de cerc a continuat cu alte exemple practice de activități din diferite domenii de cunoaștere, care pot fi desfășurate în varianta outdoor:

Domeniul Științe - Activități matematice

Matematica oferă și ea oportunități care mai de care mai diversificate, prin compunerea sau rezolvarea de probleme. Preșcolarii sunt puși în situații de a evalua în cifre exacte anumite aspecte, de exemplu:

Adunați o gramadă de pietre din care educatoarea și fiecare copil își vor alege una, compară piatra aleasă de tine cu cele ale copiilor, cine are piatra cea mai mare sau piatra cea mai mică, desenați cu creta semnele <, >, = pentru a exemplifica;

Scoateți copiii în curtea grădiniței și puneți-i să formeze diferite forme geometrice, astfel vor învăța într-un mod interactiv;

Pentru clasificări cereți preșcolarii să adune 10 frunze pe care le găsec pe jos, să le sorteze pe grămezi diferite (după culoare, formă, mărime). Discutați despre modul cum diferite criterii de clasificare duc la diferite distribuiri de grămezi.

Educație religioasă

Realizați, împreună cu preșcolarii, un calendar de evenimente religioase și activități ce pot fi realizate în cadrul acestor evenimente, spre exemplu : de Crăciun mergeți cu copiii la colindat, puneți în scenă Nașterea lui Iisus, împodobiți curtea grădiniței, nu omiteți să le oferiți preșcolarii informații despre simbolurile religioase, vizitați biserici, etc.

Educație ecologică

Regulile de comportare corectă față de natură trebuie respectate de toți. Totul pornește de la deprinderile simple. Hârtiile, ambalajele alimentelor, sticlele și alte deșeurii nu se aruncă la întâmplare, pentru a

împânzi dezagreabil împrejurimile grădiniței, ci se depozitează ordonat în containerele speciale. Grupurile sanitare trebuie păstrate curate și igienizate permanent. Loturile agricole școlare, spațiile verzi, cu flori și copaci trebuie curățate prin grija micilor ecologiști ai grădiniței, de sticlă, pungi de plastic, cutii metalice ruginite, puteți organiza în acest sens acțiuni de ecologizare periodice.

Educația plastică și abilitățile practice

Acestea oferă posibilitatea manifestării depline a creativității și sensibilității copilului. Desenele, colajele, afișele cu mesaj ecologic constituie o îmbinare a esteticului cu informația științifică. Prin aceste activități, capătă valoare artistică unele obiecte realizate din materiale refolosibile. Documentați-vă, identificați și vizitați împreună cu preșcolarii un monument din comunitatea dumneavoastră, o operă de artă din apropierea localității, încurajați copiii să-și exprime părerea față de obiectivele vizitate - ce reprezintă acestea, oferiți-le informații, autorul/autorii creațiilor. În acest fel preșcolarii își formează vorbirea, exprimarea, creativitatea, gândirea analitică și critică.

Creioanele colorate ale Naturii

Puneți copiii să adune mostre de frunze, crenguțe, pământ, boabe și să le frece pe o bucată de hârtie, pentru a determina ce culoare, dacă există una, are creionul lor natural. Puneți-i să deseneze o poză folosind culorile pe care le pot găsi în zona lor. Preveniți-i împotriva materialelor pe care nu trebuie să le folosească (iedera otrăvitoare, urzici, animale mici).

Educația fizică

Aceste activități se pliază cel mai bine cu acest concept de educație outdoor. Unde altundeva poți ține orele de curs decât în aer liber? Aveți de

ales dintr-o varietate de activități sportive: ștafete, diferite exerciții fizice - toate aceste activități contribuie la dezvoltarea fizică și psihică a preșcolarului, într-un mod armonios, copiii cu probleme de obezitate vor fi încurajați să ducă un stil de viață sănătos, anumite probleme de sănătate pot fi prevenite printr-o viață

activă, ce poate fi modelată în cadrul activităților de educație fizică.

MANAGEMENTUL RISCULUI

Toate activitățile în aer liber, indiferent de locație, implică un element de risc. Siguranța preșcolarilor implicați în educație este extrem de importantă. Deși riscul real nu poate fi în totalitate eliminat, educatoarea trebuie să se asigure că riscurile reale sunt reduse la niveluri acceptabile, astfel încât preșcolarii să participe într-un context care este comparativ mai sigur din punct de vedere al

comunității. Tot personalul implicat în educația outdoor ar trebui să fie pe deplin conștient de toate principiile și procedurile obligatorii.

Un plan al riscurilor implică o analiză sistematică a activității, echipamentul, locul de desfășurare, participanții, precum și personalul. Planul de management al riscului este un răspuns la evaluarea riscurilor, astfel încât acestea sunt reduse suficient pentru ca activitatea să fie desfășurată în condiții de siguranță, acesta se realizează în mod diferențiat

în funcție de activitatea outdoor derulată. Ezițările vin fie din necunoaștere, fie din neimplicare.

BIBLIOGRAFIE:

MANUALUL DE EDUCAȚIE OUTDOOR, 2013, COMENIUS REGIO PARTNERSHIP ECO - EDU BEYOND RHETORIC PROJECT.

[<cuprins>](#)

PEDAGOGIA CONSTRUCTIVISTĂ ȘI ROLUL EI ÎN DEZVOLTAREA ABILITĂȚILOR DE VIAȚĂ INDEPENDENTĂ LA ELEVI

PROFESOR BUHAI ILENUȚA, LICEUL TEHNOLOGIC "VASILE SAV" ROMAN
PROFESOR LEANCA PAULA, LICEUL TEHNOLOGIC "VASILE SAV" ROMAN

Abstract

Există studii științifice care atestă că actuala generație de elevi este "deosebită". Lumea de azi e cu totul altceva decât lumea de ieri. Nu are nici o importanță dacă și ce mutații s-au produs asupra generației tinere, nu studiind ADN-ul vom afla secretul pregătirii adecvate a acestor copii. Ceea ce știm este că avem responsabilitatea de a pregăti copiii zilei de azi pentru societatea de mâine, care nu va fi fundamental diferită de societatea de azi. Nu putem face acest lucru cu uneltele zilei de ieri, nici măcar de cele ale zilei de astăzi, avem nevoie, deci, de o nouă viziune și o nouă pedagogie. Viziunea constructivistă este dată de specificul societății de azi, "intr-o epocă în care certitudinile și adevărurile tradiționale devin fragile și discutabile" (H. Siebert, 2001).

Motto: "Marea noastră eroare constă în încercarea de a obține de la fiecare în parte virtuți pe care nu le are, neglijând să le cultivăm pe cele pe care le posedă." (Marguerite Yourcenar)

Auzim foarte des în jurul nostru, în ultimii ani, exprimări de tipul: "Pe vremea mea altfel erau elevii: disciplina era disciplină, elevii erau atenți la lecții, învățau și făceau teme, citeau foarte mult... Astăzi stau cu nasul în calculator toată ziua, lipsesc de la ore, iar când vin la școală sunt indisciplinați și neatenți..." După anii 90, societatea a evoluat foarte mult, s-au produs schimbări socio-economice radicale, tehnica a avansat uimitor și cel mai mult s-a dezvoltat zona IT; PC-ul a devenit "prietenul nelipsit" fără de care majoritatea tinerilor nu concep existența! Dacă

până acum profesorul era principala sursă de învățare, completat de bibliotecă sau librărie, acum elevul poate suplina prezența profesorului și poate găsi rapid și fără mari eforturi răspunsuri la întrebările sale, poate dialoga și lua legătura (prin mail, messenger sau diverse rețele de socializare) cu prietenii, motiv pentru care școala și profesorii pot deveni plictisitori! Astfel că nu putem să-l considerăm pe elev ca pe un receptor pasiv, ca pe un recipient în care se toarnă cunoștințe, ci ca pe un **element activ** ce se formează și se transformă în cursul învățării și ca o consecință a acesteia. Din obiect elevul devine **subiect**, sarcina profesorului de a-l învăța pe elev este mult depășită în importanță de atribuția de a-l forma să fie apt și doritor de a învăța.

Adevărurile consacrate de-a lungul vremii (de exemplu, faptul că informațiile transmise de către profesorul care "știe" mai bine decât elevul conferă acestuia siguranța; cunoașterea aduce certitudini și satisfacții, etc.) sunt zdruncinate de viziuni noi în psihopedagogie, care pun la încercare capacitatea de adaptare la nou atât a elevilor, cât mai ales a profesorilor. Psihologii au încercat să dea o explicație adecvată modului în care se produce învățarea, au existat încercări sistematizate; cele mai recente sunt cele ale lui R.E. Mayer (1992); acesta arăta că, până în prezent, psihologia educațională a operat cu trei paradigme ale învățării: paradigma asociativă, paradigma constructivistă și paradigma procesării informației.

Paradigma constructivistă este cea care aduce mari schimbări de accent în educație, în modul de realizare a proceselor fundamentale din școală și a relațiilor dintre acestea. **Constructivismul** aruncă o lumină nouă asupra învățării umane, interpretată ca un proces în care ființa umană se angajează continuu și total, atât cognitiv, cât și afectiv, atât ca individ uman dar și ca exponent al unei comunități în care trăiește. Se vorbește tot mai mult de caracterul emoțional al realității, de logica afectelor, lucruri care altădată erau ignorate în discuția despre învățare. Afectivitatea era luată în considerare doar în relația profesor-elev și mult mai puțin sau chiar deloc implicată în procesul învățării. Astăzi este pusă în discuție inteligența emoțională a elevului și modul în care aceasta influențează învățarea, se aduc drept argumente studii concrete efectuate de psihopedagogi.

Constructivismul este o teorie a cunoașterii cu un trecut îndelungat, rădăcinile sale fiind regăsite în filosofie (Kant, Schopenhauer, Nietzsche). Centrul constructivismului este în Germania, unde a avut loc și primul Congres de Constructivism (Heidelberg, 1998) și unde trăiesc principalii săi reprezentanți (E. von Glasersfeld, H. Siebert, F. Varela, etc.), care au resuscitat interesul pentru constructivism. La acest Congres au fost punctate trei puteri care impun modelul dominant de interpretare: a) **puterea cuvântului**, care contribuie la disciplinare și integrare; b) **puterea socială**, care reglementează sistemul juridic și educațional; c) **puterea credinței**, care funcționează ca sistem de control moral (H. Siebert, 2002,

p.22).Pe scurt, constructivismul își concepție normativă despre lume și dintre cele două modele sunt redade de propune să facă trecerea de la o viață la una interpretativă ; diferențele către H. Siebert, (2001, p.26) :

PARADIGMA NORMATIVĂ	PARADIGMA INTERPRETATIVĂ
Optimismul soluțiilor tehnologice	Sprrijinirea autoorganizării
Societatea informațională (modelul emițător-receptor)	Societatea de învățare și comunicare
Transmiterea de cunoștințe, ghidare	Învățare autonomă
Adevărurile absolute	Pluralitatea construcțiilor realității
Concepție reducționistă despre lume	Concepție holistică despre lume
Furnizarea de răspunsuri	Stimularea întrebărilor
Consensul/unitatea	Diferența /diversitatea
Soluții perfecte	Probabilitatea erorii
Cunoașterea ca reprezentare	Cunoașterea ca o construcție

Deducem cu ușurință că paradigma interpretativă aduce mutații importante în conceperea cunoașterii și învățării și este clar că aceste caracteristici influențează și mediul școlar în ceea ce privește modul de concepere al învățării, al formării cadrelor didactice și al organizării instituției școlare ; din această perspectivă, în educație și învățare importante sunt întrebările, îndoielile, neînțelegerile, înțelesurile ascunse, latente din spatele unei anume înțelegeri.Neil Potsman aduce o critică deosebit de sugestivă școlii tradiționale : "Manualele transmit doar certitudini, nu și întrebări sau îndoieli, sentimentul provizoriului, nesiguranței sau ambivalenței cunoașterii umane. Cunoașterea este oferită ca produs pe

care îl poți achiziționa și nu ca strădanie permanentă de înțelegere, de depășire a erorilor ".Concepția nouă despre predare adusă de constructivism se bazează pe modelul care își are sorgintea în trei tipuri de orientări : tipul exogen (D.Ausubel, R. Gagne), tipul endogen (J. Piaget) și tipul dialectic (Vigotski).

În educație ,constructivismul nu este un model universal, el trebuie adaptat cerințelor elevilor și al contextului concret în care acționăm ; interpretarea greșită a acestuia duce la acțiuni lipsite de efecte formative și informative. Nu orice secvență de învățare poate fi realizată în manieră constructivistă, profesorul trebuie să aibă anumite competențe pentru a proiecta secvențele de învățare și a

lucra apoi cu elevii în maniera constructivistă ; asta înseamnă că rolul profesorului nu este unul secundar ci devine tot mai important. Unul dintre principiile de bază ale pedagogiei constructiviste este **învățarea prin cooperare**, înțeleasă ca "strategia pedagogică ce încurajează elevii/studentii să lucreze împreună în microgrupuri în vederea îndeplinirii unui scop comun"(Oprea, 2007, p.137). Tabelul de mai jos compară cele două moduri de a trata educația: tradițional versus constructivist. Putem observa diferențe semnificative în ceea ce privește ideile de bază despre cunoaștere, elevi și învățare (www.dppd.utcluj.ro).

Clasa tradițională	Clasa constructivistă
Curriculumul începe cu părțile din întreg. Se pune accent pe abilitățile bazale.	Curriculumul pune accent pe conceptele principale, începe cu întregul pe care îl extinde pentru a include părțile.
Respectarea strictă a curriculumului este foarte apreciată.	Urmărirea intereselor și întrebărilor elevilor este valorizată.
Materialele sunt preponderent extrase din manuale și cărți.	Materialele includ surse primare de informare și materiale care pot fi manipulate.
Învățarea se bazează pe repetiție.	Învățarea este interactivă, se construiește folosindu-se ceea ce cunoaște deja studentul.
Profesorul furnizează informația elevilor; aceștia sunt recipiente pentru cunoaștere.	Profesorii dialoghează cu elevii, ajutându-i să-și construiască singuri cunoștințele.
Rolul profesorului este de direcționare, desprins din autoritarism.	Rolul profesorului este de interacțiune, desprins din negociere.

Evaluarea se realizează cu ajutorul testării răspunsurilor corecte.	Evaluarea include activitățile elevilor, observațiile, punctele de vedere dar și testele de cunoștințe. Procesul de învățare este la fel de important ca și produsul învățării.
Cunoașterea este considerată inertă.	Cunoașterea este considerată dinamică, schimbându-se mereu odată cu experiențele cu care se confruntă elevii.
Elevii lucrează preponderent singuri.	Elevii lucrează mai mult în grup.

Pedagogia constructivistă presupune în general un proces derulat pe mai multe etape (www.dromesqere.net):

- * evidențierea cunoștințelor inițiale ale elevilor (este important ca elevii să conștientizeze punctul de plecare) ;
- * activități de învățare bazate pe interacțiune și pe implicarea activă a elevilor (student ownership) cu împărțirea autorității în învățare (profesorul poate accepta ca alte persoane /surse de informație consultate, și implicit elevii, pot să știe mai multe despre subiectul studiat) ;

- * rezolvarea problemelor, a divergențelor, nepotrivirilor, prin colaborare ;

- * prezentarea de informații sintetice de către profesor, și discutarea acestora, însă fără a trage concluzii imperative ,ci precizând argumentele, sursele, eventualele cauze sau justificări ale divergențelor dacă acestea se manifestă ;

- * reflectarea asupra experienței de învățare (elevii vor identifica și vor conștientiza aspectele învățate, confruntând la nivel individual cunoștințele și reprezentările inițiale cu cele din finalul procesului) ;

- * evaluarea de către profesor (are rol formativ, se face și la diferite momente ale procesului, nu doar la final).

Sunt de reținut trei modele constructiviste de proiectare didactică:

1. Ciclul învățării este un design în trei pași care poate fi utilizat ca un cadru general pentru multe tipuri de activități de învățare constructiviste. Cercul învățării este un model utilizat în special în disciplinele tehnologice. Procesul începe cu faza descoperirii. În această fază profesorul încurajează elevii să genereze întrebări și ipoteze pentru a lucra cu diferite materiale. Apoi, profesorul predă lecția cu introducerea conceptelor. În acest moment profesorul se focalizează pe întrebările elevilor și îi ajută să creeze ipoteze și să proiecteze experimente.

În al treilea pas, "aplicarea conceptelor", elevii lucrează la noile probleme care reconsideră conceptele studiate în primii doi pași. Se poate observa acest cerc repetându-se de multe ori în timpul unei lecții sau a unei unități de învățare.

2. Un alt model a fost dezvoltat de George W. Gagnon. Jr. și Michelle Collay. În acest model, profesorul implementează un număr de pași în structura lor de învățare. Profesorul:

- dezvoltă o situație pentru ca elevii să o poată explica
- selectează un proces de grupare a materialelor pentru elevi
- dezvoltă o legătură între ceea ce elevii cunosc deja și ceea ce profesorii vor ca ei să învețe

- anticipează întrebări și răspunsuri de dat, fără să renunțe la a furniza explicații

- încurajează elevii să mențină înregistrări ale procesului de învățare și să le împărtășească cu ceilalți colegi

- solicită reflecțiile elevilor despre procesul de învățare.

3. Robert O. McClintock și John B. Black au elaborat un alt model pentru medii de învățare asistate de tehnologii computerizate.

Există evident și critici aduse constructivismului, critici care au rădăcinile în interpretarea greșită a principiilor acestuia. Sunt de menționat dilemele și obstacolele practice semnalate de B. Laplante : "În școală, în domeniul științelor, unde domină obiectivismul în cunoaștere, este dificil și este pierdere de timp ca elevii să formuleze ei înșiși, subiectiv, să redescopere realitatea științifică, ca apoi să generalizeze lucruri deja știute și care ar putea fi prezentate tot tradițional ; pentru numeroase teme științifice nu se poate crea contextul, mijloacele de descoperire, ci trebuie preluate tot tradițional ; experiența anterioară a elevilor nu permite încă înțelegerea, interpretarea."

Sigur că pentru cei mai conservatori dintre noi , profesorii, proiectarea didactică în spiritul pedagogiei constructiviste poate părea de neconceput ; nu putem însă să nu "evoluăm" în privința metodelor de predare-învățare-evaluare, fiindcă elevii sunt altfel decât am fost noi și am pierde total puntea de comunicare cu ei ; sunt teme științifice a căror conținut nu poate fi "descoperit" de elevi pentru că experiența lor anterioară nu le

permite, dar putem să combinăm metodele tradiționale cu cele moderne și să facem noțiunile cât mai atractive, evidențiind utilizarea lor practică

Bibliografie :

1. Brânzei D., Brânzei R., 2003, *Metodica predării matematice*, Ediția a II-a, Ed. Paralela 45
2. Noveanu E., 1999, *Constructivismul în educație*, *Revista de pedagogie nr.7-12*

3. Oprea Crenguța-Lăcrămioara, 2007, *Strategii didactice interactive*, EDP, București
4. Salavastru D., 2004, *Psihologia educației*, Ed. Polirom, Iași
5. Siebert H., 2001, *Pedagogie constructivistă*, Ed. Institutul European, Iași
6. *Transversal-Interactiv Training*, 2011, Tehnici de învățare prin

cooperare, Program de formare-dezvoltare continuă a cadrelor didactice din învățământul preuniversitar, Universitatea Transilvania din Brașov

[<cuprins>](#)

OPTIMIZAREA EDUCAȚIEI - EFECTUL PYGMALION

PSIHOLOG RĂDĂUCEANU FLORENTINA DIANA
ȘCOALA POSTLICEALĂ SANITARĂ „MOLDOVA” ROMAN

Efectul de anticipație s-au efectul Pygmalion exprimă un raport între așteptări și performanțe. Aprecierea rezultatelor elevilor este puternic influențată de părerea favorabilă/nefavorabilă pe care profesorul și-a format-o despre capacitatea acestora. Odată ce un elev a fost etichetat, această etichetare funcționează ca o prismă de-a lungul căreia ansamblul de comportamente și prestații vor fi confirmate.

Într-un mit grecesc, un sculptor pe nume Pygmalion s-a îndrăgostit de statuia unei femei frumoase create de el. Statuia atunci a prins viață. În mod similar, profesorii cărora li s-a prezentat o "imagine frumoasă" a elevilor au adus acea imagine la viață.

Un model simplu și elegant care merită reținut este studiul publicat de Robert Rosenthal și Lenore Jacobson în 1968 sub titlul "Pygmalion în clasă". Autorii au administrat unor elevi teste de inteligență, explicând profesorilor că aceste teste pot prezice care elevi vor face progrese intelectuale vizibile în următoarele opt luni. Fiecarui profesor i-a fost apoi înmănată o listă cu nume de elevi din propria clasă (cam 20%) indentificați ca având un potențial intelectual deosebit. În fapt, elevii fuseseră aleși la întâmplare. Examinați opt luni mai târziu, la elevii respectivi s-a constatat o creștere spectaculoasă.

Acest studiu a avut un efect nemaipomenit. A demonstrat rolul foarte însemnat al profesorilor în modelarea elevilor dar și în perpetuarea inegalităților. Evident,

expectanțele negative ale profesorilor conduc la performanțe slabe.

Concluzia lui Rosenthal a fost că profesorii crează un climat socio-afectiv mai cald pentru elevii pe care-i apreciază. Chiar și atunci când doar își imaginează că aceștia sunt elevi mai buni, le acordă mai multă încredere, le zâmbesc mai mult, lasă acestor elevi mai mult timp de gândire. Profesorii au tendința de a prelungi discuția cu cei despre care au așteptări pozitive chiar dacă aceștia au răspuns greșit la întrebări și le acordă mai multă atenție răspunsurilor lor. În schimb, elevilor slabi li se oferă mai puține ocazii de a învăța chestiuni noi și li se explică mai puțin chestiunile dificile.

Rosenthal și Jacobson concluzionează că dezvoltarea intelectuală a elevilor este, în mare parte, un răspuns la așteptările profesorilor și la modul în care aceste așteptări le sunt transmise.

Cei doi au formulat următoarele ipoteze:

- profesorii au unele așteptări în ceea ce privește performanța elevilor;
- elevii răspund la așteptările de comportament ale profesorilor;
- performanțele școlare sunt determinate și influențate de aceste așteptări.

Aceste ipoteze au fost probate și în scoli, iar rezultatele au fost conform așteptărilor.

Atunci când profesorii pun o anumită etichetă unui elev îl vor putea orienta ușor către așteptările lor. Cu alte cuvinte, efectul Pygmalion în

educație funcționează fie în sens pozitiv, fie negativ. Ori de câte ori profesorii își vor încuraja elevii, spunându-le că așteaptă din partea lor performanțe școlare înalte, mai mult ca sigur aceștia, treptat, vor putea să atingă așteptările lor. Nu trebuie să contestăm faptul că acest efect funcționează și în sens invers. Ori de câte ori profesorii vor descuraja elevii, comunicându-le că nu vor atinge niciodată nivelul de performanță cerut de către ei, mai mult ca sigur astfel de lucruri se vor și întâmpla.

Credințele și expectanțele pot crea realitatea de lângă noi, pot influența cursul evenimentelor în așa fel încât, chiar neadevărate, ele sfârșesc prin a se adevăra.

În 1991 Frank Bernieri și Robert Rosenthal au realizat un alt studiu în care au cerut unor profesori să vorbească timp de câteva minute ca și cum s-ar afla în fața unui elev de la care se așteaptă la performanțe foarte bune. Altor profesori li s-a cerut să vorbească despre un elev în legătură cu care se așteaptă să fie ori foarte bun ori foarte slab. Toate discursurile au fost filmate și din fiecare s-au ales absolut la întâmplare secvențe de 10 secunde. Aceste secvențe de 10 secunde au fost ulterior vizionate de elevi care au avut ca sarcină să aprecieze cât de bun este elevul despre care vorbește profesorul și care sunt sentimentele profesorului pentru el. Rezultatele au arătat nu numai că aceștia au făcut o evaluare exactă a situației dar și că pot face asta chiar și fără sonor. Deși profesorii au

convingerea că își pot ascunde sentimentele pe care le au față de elevii lor se pare că lucrurile nu stau tocmai așa iar elevii sunt extrem de sensibili la expresia facială și la mișcările corporale ale profesorilor.

Impactul emoțional al efectului Pygmalion

În orice context de viață, etichetele ne ajuta să identificăm și să diferențiem obiectele între ele. În cazul oamenilor, ele îndeplinesc aceeași funcție: transmit rapid informații esențiale, care ne ajută să luăm decizii.

Este ca și cum esența întregii umanități a persoanei respective este prinsă într-un singur cuvânt, care o descrie cel mai bine. Atunci când aceste etichete sunt puse de persoane foarte importante din viața noastră ele devin foarte puternice. Atât de puternice, încât ne identificăm cu ele.

Etichetele pot fi nocive prin însuși faptul că generează un proces de limitare a unei persoane la un singur atribut, descurajând eforturi ulterioare de a descoperi ce este dincolo de ele. Astfel cresc șansele ca atât ceilalți, cât și noi înșine, purtătorii de etichete, să „internalizăm” mesajul purtat de acel cuvânt, să ne definim prin acel mesaj, să credem despre noi înșine că suntem ceea ce spune eticheta că suntem, să nu mai încercăm să vedem ce alte resurse, abilități, calități, atribute personale avem dincolo de etichetă. Eticheta devine parte a identității personale. Toate alegerile și comportamentele elevilor care internalizează eticheta se vor face plecând de la aceasta convingere și imagine de sine, limitând astfel dezvoltarea deplină a potențialului pe care fiecare elev îl poartă în sine.

Dincolo de asta însă, etichetele generează trăiri emoționale intense și dureroase: tristețe, regret, frustrare, lipsa valorii personale și a respectului de sine, furie și dezamăgire.

Un elev care experimentează astfel de emoții și care învață că

profesorii săi cred mai degrabă lucruri negative despre el, va avea ulterior, în viață, riscuri multiple pentru a dezvolta: scăderea încrederii în forțele proprii, demotivarea, scăderea randamentului intelectual, disconfort psihic manifestat prin teama de a nu greși, stres emoțional. Pe fondul stimei de sine negative: tulburări emoționale de tipul anxietății sau depresiei, eșecuri personale și profesionale, retragere socială sau, dimpotrivă, comportamente agresive, la limita infraționalității, care nu vor face decât să confirme, încă o dată, eticheta inițială.

Studii și cercetări de lungă durată, realizate în diferite sisteme educaționale, au pus în evidență efectul „Pygmalion”, care arată cum așteptările cadrului didactic modelează comportamentul și nivelul de performanță a elevului.

Cu alte cuvinte, dacă voi crede, ca profesor, ca am în față un copil „prost”, așteptările mele vor fi ca el să aibă eșec după eșec și îmi voi construi mesajele și contextele de învățare astfel încât așteptările mele să se confirme: îl voi critica, îi voi „văna” greșelile, voi folosi fiecare ocazie pentru a arăta că acel elev nu este bine pregătit. **Folosind etichetele în actul educațional, cadrele didactice compromit șansele la educație a elevilor, deoarece feedback-ul lor nu punctează resursele și efortul pe care elevii l-ar putea investi în învățare.**

Adulții cu etichete vin la cabinetele de consiliere pentru a primi alte etichete: **depresie, anxietate, comportament adictiv, personalitate dependentă, inadaptare socială, procrastinare** etc. Sunt etichete care se dezlipesc cu greutate, cu muncă multă, cu suferința, într-un proces terapeutic de lungă durată, în care suntem nevoiți să facem multe „excursii” în trecut pentru a ne clarifica,

pentru a înțelege, pentru a confrunța și a cere explicații.

Scopul oricărui sistem de învățământ este unul pozitiv, ghidat de dorința de învățare și de asimilare a cunoștințelor necesare pentru profesie și nu numai, efectul Pygmalion în educație va trebui folosit în sens pozitiv.

Nu putem reforma sistemul fără să reformăm oamenii, după cum nu putem reforma oamenii fără să reformăm sistemul.

Putem să construim școli ultramoderne, să aducem calculatoare și Internet să schimbăm legile cadru și legi specifice, putem să investim în continuare în educație un procent însemnat din cheltuielile publice, dar poate că e momentul să ne gândim serios că nu am început reforma acolo unde trebuie, că nimic nu poate compensa timpul și atenția pe care profesorul le acordă elevului, atitudinea cu care vine la clasă, felul în care își face meseria.

Bibliografie: Salavastru Dorina - Psihologia educatiei, Editura Polirom, Iasi, 2004

Povestea lui TEDDY ilustrează

perfect efectul Pygmalion:

SCRISORI DE LA TEDDY

În timp ce se afla în fața copiilor din clasa a 5-a, Doamna Thompson, în prima zi de școală, le-a spus un neadevăr. Ca majoritatea profesorilor, le-a spus elevilor săi că îi iubește pe toți la fel de mult.

Totuși, acest lucru nu era posibil, deoarece în primul rând, cufundat în banca sa, era băiețelul numit Teddy Stallard. Doamna Thompson îl urmărise pe Teddy în anul precedent și observase că acesta nu se juca cu ceilalți copii, hainele sale erau neîngrijite și era murdar mai tot timpul. Și Teddy putea fi nesuferit. Se ajunsese până acolo încât Doamnei Thompson îi făcea plăcere să scrie pe lucrările acestuia, cu un creion gros și

roșu, un X mare și îngroșat și să îi dea nota 4.

La școala la care preda doamna Thompson, trebuia să revizuiască toate caracterizările elevilor, iar pe Teddy îl lăsase intenționat la urmă. Totuși, când a deschis dosarul acestuia, a rămas surprinsă să vadă că profesoara din primul an scrisese "Teddy e un copil isteț, își face temele cu grijă, este manierat și este o plăcere să fii în preajma lui".

Profesoara din clasa a 2-a scrisese "Teddy este un elev excelent, apreciat de colegii săi, dar este tulburat de faptul că mama sa suferă de o boală incurabilă, iar viața de acasă trebuie să fie foarte grea"

Profesoara din clasa a 3-a scrisese "Moartea mamei sale îl afectase foarte mult. Se străduiește foarte mult, dar pe tatăl său nu îl prea interesează, iar climatul de acasă îl va afecta în curând, dacă nu se va schimba ceva"

Profesoara dintr-a 4-a a scris "Teddy este retras și nu mai este interesat de școală. Nu are mulți prieteni și uneori adoarme în timpul orei".

De-acum, doamna Thompson înțelesese problema și i-a fost rușine de ce făcuse. S-a simțit și mai prost când elevii ei i-au adus cadouri de Crăciun, legate cu panglici frumoase și împachetate în hârtie strălucitoare. Mai puțin Teddy. Cadoul acestuia era împachetat cu hârtie obișnuită de culoare maro. Doamnei Thompson i-a fost greu să îl deschidă în fața

celorlalți. Unii dintre elevi au început să râdă când a descoperit o brațară căreia îi lipseau unele pietre și o sticlută de parfum pe trei sferturi goală. Ea i-a certat când a observat că brațara era drăguță și parfumul mirosea frumos. Teddy Stallard a rămas după ore în acea zi doar pentru a-i spune: "Doamnă Thompson, astăzi miroși exact ca și mama". După ce copiii au plecat, a plâns timp de aproape o oră.

Din acea zi, Doamna Thompson i-a acordat o atenție deosebită lui Teddy. Pe măsură ce lucra cu el, mintea sa a început să își revină. Cu cât îl încuraja mai des, cu atât acesta reacționa mai bine. Până la sfârșitul anului, Teddy ajunsese cel mai isteț elev din casă, și, în ciuda promisiunii că îi va iubi pe toți la fel, Teddy a devenit alintatul său. Un an mai târziu, a găsit o scrisoare de la Teddy în care îi spunea că e cea mai bună profesoară pe care o avusese vreodată.

Au mai trecut încă șase ani până a mai primit un semn de la Teddy. Apoi el i-a scris că terminase liceul al treilea în clasă, și că ea rămăsese cea mai bună profesoara pe care o avusese.

Patru ani mai târziu, a mai primit o scrisoare care spunea că va termina în curând și facultatea cu cele mai bune rezultate. Încă o dată o asigură pe doamna Thompson că fusese cea mai bună profesoară.

Apoi au mai trecut încă patru ani și a mai venit o scrisoare, cu același

mesaj, dar numele expeditorului era schimbat: Dr. Theodore Stallard.

Apoi o nouă scrisoare în care o anunța că se va căsători. Îi spunea că tatăl său a murit cu câțiva ani în urmă și o întreba dacă ar vrea să participe la nuntă și să ocupe locul mamei sale. Bineînțeles, a acceptat, a purtat acea brațară din care lipseau unele pietre, a folosit același parfum pe care îl primise demult de la Teddy.

S-au îmbrățișat, iar Teddy i-a șoptit la ureche: "Mulțumesc pentru că ai crezut în mine. Mulțumesc pentru că m-ai făcut să mă simt că sunt important." Doamna Thompson i-a șoptit cu lacrimi în ochi: "Teddy, ai înțeles greșit. Tu ești cel care m-a învățat că pot schimba ceva. Nu am știut cum să predau elevilor până te-am întâlnit pe tine."

MORALA:

Nu poți niciodată să știi cum poți influența viața altora prin ceea ce faci sau prin ceea ce nu faci. Ține seama de acest lucru în aventura ta prin viață și încearcă să schimbi ceva în viața celorlalți (și ar fi ideal dacă ar fi în bine).

Și nu uita!

Nimeni nu are dreptul să privească o altă persoană de sus, decât în momentul în care se apleacă și îi întinde o mână pentru a-l ajuta să se ridice!

[<cuprins>](#)

CREATIVITATEA – DIMENSIUNE ESENȚIALĂ A PERSONALITĂȚII

PROFESOR PENTRU ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR, GÎRBEA TATIANA,
ȘCOALA GIMNAZIALĂ "CARMEN SYLVA", HORIA

Una dintre problemele centrale ale cercetărilor psihopedagogice din ultimii ani este cea a creativității. Numărul studiilor consacrate acestui fenomen a crescut vertiginos, specialiștii din diverse domenii preocupându-se să-i descifreze tainele. Cu toate acestea încă nu s-a ajuns la un consens în definirea conceptului de creativitate. Fiecare autor insistă asupra unor aspecte ale fenomenului prin prisma cărora îi desemnează apoi semnificația. Pe fondul acestei diversități de opinii se pot delimita trei direcții în abordarea și analiza fenomenului creației: din perspectiva produsului creat, a procesului de creație și a personalității creatoare.

Produsul creat desemnează rezultatul procesului de creație. El se concretizează fie în ceva material (obiect, invenție), fie în ceva spiritual (formulă, teorie). Pentru ca acest produs să poată fi apreciat creativ trebuie să incube doi parametri: originalitate și utilitate socială. Originalitatea se exprimă prin noutate și unicitate. Un produs poate avea valoare de noutate și unicitate în raport cu societatea ca un tot sau doar în raport cu individul care l-a creat. În primul caz, creativitatea ar fi proprie numai acelor persoane care aduc o contribuție singulară și originală într-un domeniu sau altul al culturii materiale și spirituale a societății. Dacă un produs este original doar în raport cu individul atunci creativitatea poate fi considerată o facultate general-umană. Utilitatea sau eficiența produsului este parametrul care impune acestuia o finalitate practică. Un produs al creației trebuie să răspundă unor nevoi umane, să fie aplicat în folosul omului.

O altă direcție de abordare a creativității este cea din perspectivă procesuală. Ocupându-se de *procesul creației* psihologii consideră că el parcurge mai multe etape. Putem menționa în acest sens concepția lui G. Wallas, devenită clasică, care distinge patru etape: prepararea, incubația, iluminarea și verificarea. Din punct de vedere pedagogic ne interesează mai mult creativitatea din perspectiva *personalității*, ca atribut fundamental al acesteia. Opiniile specialiștilor converg spre ideea potrivit căreia creativitatea este o dimensiune psihologică care angajează întreaga personalitate. Ea este proprie, în limitele normalului, tuturor copiilor, manifestându-se însă cu o intensitate diferită de la unul la altul (Nicola, I., 1994, pp. 124-125).

De asemenea, creativitatea mai este abordată ca o dimensiune complexă a personalității, angajând diferite tipuri de resurse ale ei, ca: fluiditatea, flexibilitatea, capacitatea de elaborare, sensibilitatea pentru probleme, capacitatea de redefinire etc. Din această perspectivă, se vorbește de existența unor *personalități creative* ce s-ar caracteriza, după mai mulți autori (Barson, Kinnon etc.), prin preferarea fenomenelor complexe, independență în elaborarea judecăților, conștiință de sine puternică, opoziție în raport cu dominația și îngrădirile de orice fel, nonconformism psihosocial etc.

În sfârșit, putem înțelege creativitatea ca *potențial creativ*, definit ca sistemul capacităților latente apte de proiectare și obiectivare în manifestări novatoare. În acest înțeles, putem vorbi despre potențialul creativ la vârstele copilăriei, ale școlarității și de stimulare a lui în vederea afirmării

ulterioare prin acte creatoare efective. Din cele spuse, creativitatea apare ca o expresie sintetică a condițiilor interne psihologice (proces, însușiri, stări, structuri operaționale, aptitudinale și motivațional-atitudinale) ce devin propulsatoare și generatoare de nou (în planul ideilor, imaginilor, al soluțiilor practice din știință, tehnică).

Literatura de specialitate evidențiază două niveluri care sunt implicate în formarea omului creativ. Inițial, poate fi evidențiat un nivel latent al creativității, în care accentul cade pe descoperirea potențialităților copilului de către părinți și profesori, iar ulterior, se poate remarca un nivel manifest al creativității, care se caracterizează prin valorificarea disponibilităților. Prin intermediul educației, se realizează transformarea creativității dispoziționale în creativitate manifestă, prin amplificarea resursei creative latente. În concepția autoarei A. Constantin (1983), creativitatea potențială include însușirile de personalitate care ar putea permite individului să creeze, dacă sunt asigurate și condițiile externe, dar care nu garantează apariția actului creativ, în timp ce creativitatea manifestă/actualizată, transpusă în act constă în valorificarea potențialului și vizează realizarea unui produs de către persoană. De asemenea, se impune precizarea faptului că elevii creativi prezintă o serie de însușiri specifice care îi diferențiază de elevii talentați, caracterizați prin aptitudini speciale într-un anumit domeniu și de elevii dotați, remarcăți printr-un coeficient de inteligență înalt. Însușirile de bază ale elevului creativ sunt: însușirile intelectuale (imaginația – vizualizarea internă; gândirea divergentă – fluența,

flexibilitatea, originalitatea, elaborarea; sensibilitatea la probleme; redefinirea; gândirea asociativă; gândirea analogică/ metaforică; operațiile logice – analiza, sinteza, comparația; intuiția, regresia; rezistența la închidere; memoria), însușirile de personalitate (atitudinea pentru creativitate, voința, perseverența, curiozitatea) și aptitudinile speciale. Pentru constatarea creativității dispoziționale pot fi luate drept criterii *observarea comportamentului* în timpul lecțiilor și în recreații, în activitățile extrașcolare și în familie, *randamentul școlar, inteligența*, iar pentru identificarea creativității manifeste pot fi analizate *produsele activității școlare și realizările confirmate social*.

Conceptul de creativitate nu este încă definit clar, datorită complexității procesului creativ și diversității domeniilor în care se realizează creația. I.A. Taylor consemnează că a întâlnit mai mult de o sută de definiții diferite ale noțiunii de creativitate (Gârboveanu, M., 1981, p. 5). Gama definirii se întinde de la înțelegerea creativității ca o atitudine, indiferent dacă persoana care are o astfel de atitudine elaborează sau nu un produs creativ, până la identificarea acesteia cu o producție creatoare de înalt nivel, cu realizări neobișnuite în diverse domenii.

În secolul nostru științele au reușit să descifreze unele din tainele creației umane, și ceea ce este important, au reușit să elaboreze metode prin care creația să fie stimulată în cele mai diverse domenii de activitate. Numărul studiilor consacrate acestui fenomen a crescut vertiginos. Cu toate acestea nu s-a ajuns la un consens în definirea conceptului de creativitate. Fiecare autor insistă asupra unor aspecte ale fenomenului prin prisma cărora îi desemnează apoi semnificația. Opiniile specialiștilor converg spre ideea potrivit căreia creativitatea este o capacitate complexă ce ține de personalitate, este deci o dimensiune a personalității. „Nu numai că toți oamenii dispun de un potențial creativ, dar toți pot să și-l sporească și să-l realizeze” (Roco, M., 1979, p. 15).

Prin creativitate se înțelege deci, capacitatea de a produce, de a realiza ceva nou, original, superior, care se sprijină pe date sau produse anterioare. Potrivit acestei idei, Alexandru Roșca consideră că procesul creator corespunde unui nivel superior al gândirii creatoare; este gândirea unei persoane care ajunge să descopere un bun deja cunoscut, dar prin soluții, idei, metode independente, necunoscute încă. Prin urmare, actul creator este un proces de elaborare prin invenție sau descoperire cu ajutorul imaginației creatoare. Sunt combinate și recombinate teorii, idei, în forma unor procedee noi, originale, de mare valoare socială și aplicabile în diferite domenii de activitate.

După H. Wallon (1991, p.16), creativitatea este „aptitudinea sau capacitatea de a produce ceva nou și de valoare”. În concepția autoarei A. Stoica (1992, p. 52), „creativitatea presupune o dispoziție generală a personalității spre nou, o anumită organizare a proceselor psihice în sistem de personalitate”. Ana Stoica abordează fenomenul de creativitate din trei puncte de vedere: personalitatea creatoare, procesul creativ și produsul realizat. „În fapt, creativitatea poate însemna fie o facultate sau capacitate a persoanei, aceea de a produce idei sau lucruri originale și utile, fie mișcarea sau procesul care conduce la produsul original, acesta din urmă fiind adeseori luat la rândul lui drept criteriu obiectiv al creativității” (Stoica, A., 1983, p.7). Definiția conceptualizată de Ana Stoica pare a fi cea mai complexă, deoarece pune accentul pe trăsăturile definitorii ale personalității și pe caracteristicile activității creatoare: noutate, originalitate, productivitate, utilitate, valoare socială.

Creativitatea este unul dintre cele mai complexe și gingașe procese ce se află la intersecția mai multor domenii, discipline socio-umane, lăsându-se completată în variate unghiuri de abordare. Creativitatea a cunoscut și va cunoaște variate definiții și caracterizări. Ființa umană are în dotarea ei naturală predispoziția creativității care, prin instrucție, educație și cultură poate deveni

capacitate efectivă de creație și trăsătură definitorie a personalității. Formarea comportamentului creativ, ca una din speciile comportamentului dobândit, figurează ca nevoie prioritară a societății viitorului. Se insistă tot mai mult asupra întrepătrunderii celor doi factori – nativ și mediu – subliniindu-se atât caracterul extrem de divers al potențialului ereditar, cât și faptul că mediul va facilita sau inhiba în mod diferit zestrea ereditară. În acest complex determinativ al creativității, factorul educațional deține rol prioritar.

Creativitatea de structură psihologică sau „individuală” este forma de manifestare a copilului care promite, acesta dispunând de însușiri intelectuale și de personalitate care, evoluând cu anii, pot contribui la acte originale, care la vârsta mică școlară nu se concretizează decât într-o anumită capacitate de a gândi singur și de a ajunge la rezultate pe care le cunoscuse anterior.

Cercetătorii care au abordat tema creativității subliniază faptul că parametrii de bază ai actului creator sunt fluența, flexibilitatea și originalitatea.

Fluența verbală nu înregistrează o creștere progresivă, liniară, odată cu creșterea vârstei copiilor. Există o tendință de regres pronunțat la clasa a II-a față de clasa I, pentru ca apoi fluența verbală să înregistreze un salt semnificativ la clasa a III-a și o ușoară stagnare la clasa a IV-a. Este subliniat faptul că nu întotdeauna este vorba de o abținere a răspunsurilor, ci și de tendința elevilor de a îngloba mai mulți itemi în structuri complexe. Școlarii mici excelează în compoziții grafice pe care le realizează adăugând spontan elemente noi inițiale, sugerând o necesitate interioară de a încărca desenele, ajungând astfel la a prezenta „scene” și nu „obiecte”, astfel că la elevii din clasa I fluența figurată crește, iar cea verbală scade. Începând cu clasa a III-a, compozițiile sunt mai închegate, mai unitare, purtând titluri abstracte. Deci, fluența verbală înregistrează o scădere semnificativă la clasa a III-a față de clasa I și apoi se află în continuă dezvoltare până la clasa a IV-a.

Flexibilitatea neverbală, în schimb, realizează un progres semnificativ la clasa a II-a, după care face apoi un salt considerabil la clasa a III-a și continuă să crească ușor până la clasa a IV-a.

Originalitatea este cel mai reprezentativ parametru al creativității, fiind definit operațional ca unicitate a răspunsurilor depărtate de uzual. Sub aspectul originalității se constată la începutul școlarității un regres explicat prin atitudinea inhibitivă a părinților și a educatorilor asupra fanteziei copiilor, observându-se la această vârstă o exprimare conformistă în produsele activității creatoare. Această situație se datorează normelor rigide pe care școala le impune elevilor, vizând asimilarea de cunoștințe în detrimentul operării divergente, libere, cu acestea.

În general, la elevii claselor mici evoluția originalității este mai lentă deoarece la această vârstă elevii încep să-și însușească sistemul causal științific, prin excelență convergent și refuză treptat orice abatere imaginativă de la acesta, din dorința de a da răspunsuri corecte. La această vârstă copilul nu realizează încă acte de originalitate, dar aceasta nu înseamnă că nu dispune de potențialități.

Mulți pedagogi și psihologi români, studiind dezvoltarea intelectuală a copiilor (de vârstă școlară mică) au scos în evidență și alte particularități ale creativității la școlarii mici, cum ar fi:

1. *Curiozitatea* – trăsătura înăscută devine, prin instrucție, educație, autoeducație și cultură, curiozitate epistemică. Cadrelor didactice le revine sarcina de a ști cum să stârnească curiozitatea elevilor, care apoi va acționa ea însăși ca un puternic mobil interior, propulsând elevul spre investigație și aflare.

2. *Inteligența* – majoritatea cercetărilor efectuate relevă faptul că,

de cele mai multe ori, elevii cu potențial intelectual foarte bun au și un potențial creativ foarte bun.

3. *Setea de noutate* – este un puternic suport al învățării creative. Noutatea, alături de originalitate, formează esența creativității iar lipsa noutății și a varietății, adică monotonia, șablonul, vechiul, plictisesc, obosesc și chiar stresează pe elevi.

4. *Spontaneitatea* – este un factor activ în comportamentul elevilor din clasele I și a II-a și este aceea care condiționează creativitatea. La elevii din clasele a III-a și a IV-a, la care inteligența și memoria progresează datorită factorului cultural-educativ ce le cultivă, spontaneitatea devine treptat supusă.

În învățământul primar elevii fac dovada unui potențial creativ ridicat. La această vârstă imaginația este liberă, descătușată și nestânjenită deoarece factorul rațional ce constituie o cenzură pentru creativitate nu funcționează. Se poate spune că este vorba de un potențial creativ specific acestei vârste, rezultat dintr-o fantezie necontrolată care compensează slăbiciunea componentei raționale. Treptat, acest comportament se diminuează sau chiar stagnează la unii elevi datorită unor factori inhibitori, cum ar fi: spiritul autocritic, tendința spre perfecționism, insuficienta încredere în forțele proprii, presiunile din exterior pentru conformitate etc. Se poate spune deci că la vârste fragede nivelul superior al fanteziei, dar paralel cu dezvoltarea operațiilor mintale și a capacității logice, copilul înțelege realitatea obiectivă și naivitatea fanteziei înregistrează o scădere, însă în condițiile aceleași imaginații el poate realiza acte mai originale.

În lucrarea „Creativitatea elevilor”, Ana Stoica scoate în evidență o serie de conduite ale elevilor cu potențial creativ: dovedesc o capacitate

deosebită de înțelegere și prelucrare a materialului; manifestă sensibilitate în perceperea detaliilor; sesizează asemănări neașteptate între obiecte; au spirit de observație; sunt independenți în gândire și nesupuși șablonării; vin cu întrebări și cu probleme interesante la lecții; dovedesc curiozitate nestăvilită; manifestă larg interes în diverse domenii; sunt capabili de o corectă autoevaluare; simt nevoia de succes; țin să ofere o bună imagine învățătorului și colegilor.

Copilul creativ depistează soluții acolo unde pentru alții ele nu există, își pune întrebări și descoperă neajunsuri, iese dintr-o încurcătură pentru care nu are soluția în repertoriul său de informații și experiență, găsește soluții autentice de rezolvare a situațiilor și problemelor propuse.

Principalele achiziții ale școlarității mici subliniază rolul decisiv al procesului de învățământ în dezvoltarea psihică, cognitivă, afectivă, volitivă, relațională a copilului. Unitatea și convergența demersurilor școlii și familiei în acest sens constituie o cerință de bază a complexului proces de modelare socioculturală a personalității școlarului mic.

BIBLIOGRAFIE:

1. Piscoi, V.; Bonchis, E. (nr.1/1991), *Dezvoltarea gândirii creatoare la școlarul mic în învățământul primar*.
2. Roco M., (2004), *Creativitate și inteligență emoțională*, Ed. Polirom, Iași.
3. Stoica, A. (1983), *Creativitatea elevilor. Posibilități de educare și cunoaștere*, E.D.P., București.

[<cuprins>](#)

DEZVOLTAREA PERSONALĂ ȘI COACHING –UL

PROFESOR STOIA MIOARA
COLEGIUL TEHNIC "PETRU PONI" ROMAN

Coaching-ul poate fi definit ca fiind o relație profesională continuă care ajută persoanele implicate să producă rezultate extraordinare în viață, carieră sau în organizația din care face parte, un parteneriat care accelerează ritmul de învățare al elevului, performanța și progresul acestuia pe plan personal și profesional, **este un proces de conștientizare și responsabilizare** în care elevul se orientează către soluții și către viitor.

Coaching-ul este o călătorie către sine și totodată o trecere. Drumul se parcurge împreună, iar ghidul este... elevul. Este uneori un drum dificil, în care tentația revenirii (regresiei) în starea de confort se împletește cu entuziasmul explorării de noi teritorii.

Deși poate părea paradoxal, coaching-ul nu este o metodologie și abordare nouă. Astfel, putem spune că **"discuția socratică"**, care prin adresarea întrebărilor potrivite își ajută discipolii să descopere adevărul, a fost un... demers de tip coaching.

Sub acest nume, care în limba engleză stârnește confuzii (coach = antrenor), metoda coaching-ului s-a născut din sport.

Astfel, cartea lui Tim Gallwey, „The Inner Game of Tennis”, apărută în anii '70 poate fi considerată "certificatul de naștere" al coaching-ului. S-a constatat că sportivii au rezultate mai bune atunci când sunt confrunțați cu întrebări deschise legate de cum își pot îmbunătăți performanța, față de abordarea în care antrenorul le oferea

soluții pentru corectare. Astfel, în loc să se concentreze asupra a ceea ce au greșit, sportivii se gândesc la ce pot face mai bine sau diferit în următoarea competiție.

Mentorul versus coach-ul

Mentorul acționează ca un model sau ca un expert, știe care sunt performanțele și competențele necesare, așa că el va fi cel mai în măsura să decidă asupra momentului în care elevii au atins nivelul necesar.

Ei sunt senior managerii care si-au demonstrat abilitățile de a opera cu eficiență în organizație.

Abordarea este în „aici și acum”, elevii sunt invitați să analizeze ceea ce învață singuri și împreună cu mentorul, există ideea – de cele mai multe ori nerostită – că mentorul știe cel mai bine.

“Coaching” este un alt termen folosit atunci când se lucrează în aici și acum, dar într-o cu totul altă strategie.

Coach-ul și elevul interacționează pe baza inteligenței emoționale, se bazează pe dialog, prin crearea unor noi înțelesuri, a unei noi realități a partenerului, creație care implică rolul coach-ului de facilitator, de factor activ, de creator propriu-zis al unui nou “cadru de referință” al elevului.

Orice abilitate sau cunoștință ale coach-ului sunt “uite” intenționat, sunt puse deoparte ca posibile prejudecăți distorsionante, în așa fel încât harta elevului însuși să fie baza pe care se acționează.

Coach-ul intenționează să faciliteze elevului explorarea propriului model despre lume, folosind tăcerile active, implicarea rară, punând întrebări cheie, pentru a încuraja cercetarea imaginarii propriu și explorarea opțiunii.

Coach-ul evită să îi ofere păreri sau sfaturi, urmând ca responsabilitatea pentru deciziile luate să aparțină în întregime elevului.

Un coach oferă expertiza sa de “consultant”. Oferă posibilitatea unui nou cadru de referință propriu în care elevul, client își regândește problema și își găsește propriile soluții.

Ca urmare, în orice sesiune de coaching, “presiunea” este asupra elevului : el are problema, el știe toate detaliile problemei, el este conștient de toate implicațiile problemei – nu coach-ul.

Un coach bun se gândeste numai la problemă – nu la soluțiile posibile : gânditul la soluții este treaba elevului.

Pentru a pune “presiune” asupra elevului, coachul trebuie să facă cât mai puțin, să aștepte activ!

Un coach nu îl învață pe elev, ci îi creează un spațiu confortabil de învățare.

Elevul, poate folosi acest spațiu și poate să învețe să-și vadă altfel harta și realitatea în care se mișcă. Asta este responsabilitatea lui.

Spațiul de învățare se realizează, prin facilitarea dialogului intern, iar coach-ul îl însoțește pe elev pe parcursul acestui dialog, îl stimulează la nuanțele, la provocările lui.

Diferența dintre terapie, consiliere și coaching

Terapia reprezintă tratarea unor probleme psihologice, mentale sau fizice prin mijloace corespunzătoare.

Consilierea reprezintă oferirea de sfaturi și călăuzire de către un expert într-un anumit domeniu.

Coaching-ul reprezintă procesul prin care partenerul poate găsi calea de atingere a obiectivelor sale și se poate elibera de tot ceea ce îl oprește.

- Un terapeut repară ce e stricat;
- Un consilier îți spune ce să faci;
- Un coach te ajută să ajungi acolo unde vrei.

Un coach trebuie să asculte, dar el ascultă activ, trebuie uneori să te provoace puțin (confruntarea este una

din uneltele unui coach), dar o face cu un anumit scop și nu numai pentru că el are o altă părere, știe să pună întrebări bine alese care au darul de a-l invita pe elev să gândească și altfel decât a făcut-o până atunci.

Coaching-ul este o relație profesională între un coach calificat și un individ sau o echipă, care sprijină obținerea unor rezultate extraordinare, bazate pe obiectivele stabilite de individ sau echipă.

Prin procesul de coaching, indivizii se concentrează asupra abilităților și acțiunilor necesare pentru a produce rezultate personale relevante :

➤ **Coach-ul este un partener .**

Un coach profesional oferă un parteneriat menit să ajute elevii să obțină rezultate în viața personală sau profesională. Un coach ajută să-și îmbunătățească performanțele și să crească calitatea vieții lor.

➤ **Coach-ul este un ascultător.**

Un coach este antrenat să asculte, să observe și să adapteze abordarea subiectelor în funcție de fiecare individ în parte. El caută să solicite soluții și strategii de la interlocutor, el consideră că un elev este creativ și plin de resurse.

➤ **Coach-ul este furnizorul suportului de dezvoltare a abilităților.**

Sarcina unui coach este să furnizeze suportul necesar pentru dezvoltarea abilităților, resurselor și a creativității pe care le are fiecare elev.

➤ **Coach-ul este un Transformator**

Coaching-ul înseamnă prin definiție un proces de învățare prin redefinire (trans-formare).

Beneficiile coaching-ului :

- la finalul unui program de coaching, indivizii vor "câștiga" competențe și autocunoaștere, utile în înțelegerea propriilor

puncte tari și slăbiciuni devenind pe viitor mai buni;

- îmbunătățirea relațiilor în muncă, fapt ce duce la eficientizarea și progresul grupului (colectivului de profesori, etc);
- dezvoltarea personalului angajat prin găsirea propriilor soluții și articularea răspunsurilor pe viitor, ce contribuie la dezvoltarea personală a cadrelor didactice.

Forme ale coaching-ului sunt :

➤ **feedback coaching:**

- se axează pe nevoi specifice, precum tehnici de prezentare, negociere, delegare;

➤ **coaching-ul de dezvoltare:**

- urmărește să se creeze o relație de lungă durată între participant și coach pentru a-l ajuta să rezolve nevoile specifice;

➤ **coaching-ul de conținut:**

- se oferă elevilor informații și abilități specifice anumitor domenii.

Un coaching cuprinde următoarele părți :

- Definirea expectanțelor (împreună cu individul) individului;
- Monitorizarea progresului;
- Feedback-ul;
- Follow-up.

Cum se desfășoară coaching-ul ?

Coaching-ul presupune parcurgerea următoarelor etape:

- Identificarea problemei, temei, subiectului, asupra căroră se va lucra cu elevul.
- Determinarea scopurilor specifice, măsurabile.
- Stabilirea opțiunilor, a posibilităților de îndeplinire a scopurilor. Elevul este încurajat să găsească singur cât mai multe posibilități și variante de a realiza acele scopuri.
- Crearea unui plan de acțiune - nu se spune

elevului ce să facă, nu i se transmit directive, nu este împins de la spate; se stă umăr la umăr - există un partener și un colaborator (PHARE : EuropeAid 121318/D/SV/RO – Romania Improvement of region specific TVET System)

Coaching-ul pentru părinți

Coaching-ul pentru părinți este la fel de benefic ca și cel adresat elevilor , acționând pentru aceștia pe două planuri:

- îi ajută să găsească modalități mai bune de a interacționa cu copiii lor ;
- îi învață cum să-ți gestioneze optim propriile stări emoționale în relațiile cu copiii și nu numai.

Relația de coaching pornește de la premisa că părinții au în ei toate resursele (inclusiv resursa de a găsi alte resurse) pentru a face față cu succes situațiilor cu care se confruntă, dar au nevoie să fie ghidați în aflarea acestora.

Ceea ce coach-ul face punând întrebări relevante, îi poate ajuta pe părinți să iasă singuri din blocajul în care se află.

În timp ce părintele efectuează întreaga tehnică, se produc o mulțime de procese psihologice:

deseori el își dă seama că a reacționat exagerat, că starea lui emoțională putea să fie mai bună dacă știa să și-o gestioneze, că și copilul avea dreptate din punctul lui de vedere, că, dacă situația s-ar repeta, ar reacționa altfel. De aceea :

- se notează noile alternative de acțiune pe care părintele le-a găsit, iar, dacă are nevoie de mai multe informații legate de modalitățile de comunicare cu copiii, coach-ul i le poate oferi;
- se listează posibilele situații problematice din viitor și se

testează, la nivel imaginar, ce opțiuni de acțiune va avea părintele la îndemână, urmând ca acesta să le și aplice în realitate și să dea un răspuns la următoarea sesiune de coaching.

Dirigintele și părinții - schimbarea pozițiilor perceptuale

Una dintre tehnicile folosite în coaching-ul parental este schimbarea pozițiilor perceptuale:

- În prima etapă, părintele povestește o situație problematică pe care a trăit-o în relația cu copilul său, totul din punctul lui de vedere: cum s-a comportat, ce a gândit, ce a simțit etc.
- Apoi, aceeași situație e retrăită din punctul de vedere al copilului. E nevoie să-și schimbe locul în spațiu, pe scaun sau pe podea, acolo unde ar fi fost copilul și să relateze situația ca și cum el ar fi copil: ce a simțit față de modul în care s-a purtat părintele cu el, ce a gândit etc.
- Părintele se îndepărtează de cele două poziții anterioare și ia locul unui observator neutru, care a asistat la scena petrecută. Din poziția acestuia, relatează cum i se pare lui toată situația, ce crede ca ar fi fost bine să facă părintele, cum ar fi răspuns el etc.
- Părintele se poate pune în pielea lui peste 5 sau 10 ani, răspunzând aceluiași întrebări: ce părere are despre întreaga situație, ce impact are comportamentul părintelui asupra copilului în timp, cum ar putea părintele, în prezent, să reacționeze diferit, de ce resurse crede ca are nevoie părintele să se comporte diferit etc.

Ce nu este coachingul?

- **Nu este psihoterapie:** aceasta presupune existența unei afecțiuni psihice și a unui psihodiagnostic, precum și a unor metode de remediere.
- **Nu este consiliere psihologică:** consilierea se adresează indivizilor sănătoși, are în centru evaluarea psihologică și sfătuirea individului în scopuri adaptative.
- **Nu este mentoring:** acest proces presupune ca un expert într-un domeniu profesional anume să "ia sub aripa protectoare" și să îl supervizeze pe un alt individ, cu un grad de experiență mai mic.
- **Nu este training:** nivel în care grupuri de oameni sunt instruiți, în cadrul unui proces de formare cu temă specifică.

Federația Internațională de Coaching (ICF) definește coaching-ul drept un "parteneriat care accelerează ritmul de învățare al individului, performanța și progresul acestuia pe plan personal și profesional".

Coaching-ul se concentrează asupra posibilităților, nu asupra greșelilor, eliberând potențialul persoanelor pentru a maximiza propria lor performanță, ajutându-i pe oameni să învețe ei înșiși mai degrabă decât să fie învățați.

Când privim o ghindă, ne putem gândi la potențialul ei de a deveni stejar. În loc să-i remarcăm „defectele” și să o

criticăm, putem să-i asigurăm hrana și lumina necesară pentru a crește.

În coaching se merge pe ideea că obstacolele interioare sunt mai puternice decât cele exterioare.

Pentru a scoate la iveală ce e mai bun în noi, este nevoie să avem încredere că înăuntrul nostru se afla tot ceea ce este mai bun.

Vom realiza lucruri extraordinare atunci când vom fi puși în situația potrivită, iar rolul coaching-ului este de a facilita această situație.

Esența coaching-ului de calitate stă în consolidarea conștientizării și a responsabilității. Suntem capabili să controlăm doar lucrurile de care suntem conștienți, fiind controlați de lucrurile de care nu suntem conștienți. Conștientizarea ne conferă controlul asupra realității.

În coaching accentul este pus pe identificarea **resurselor** pe care fiecare persoană în parte le are și pe construirea unor **strategii** care să permită atingerea țelurilor pozitive dorite.

În plus, de coaching pot beneficia și elevii și organizațiile din care fac parte, chiar și familia.

Coaching înseamnă, așadar, succes și dezvoltare!

Bibliografie:

- Maria Stetco, Dorina Iosif, Angela Blaga – „Abilitare pe curriculum” – Formarea continua a profesorilor de Științe tehnologice în societatea cunoașterii – CCD Mureș - 2011;
- www.zoneperformance.ro;
- www.empower.ro;
- www.mastercoach.ro;

<cuprins>

STIMULAREA MOTIVAȚIEI PENTRU STUDIU LA COPIII CU PROBLEME DE ADAPTARE ȘCOLARĂ

PROFESOR VASILE MUNTEANU
LICEUL TEHNOLOGIC ECONOMIC-ADMINISTRATIV PIATRA-NEAMȚ

MOTTO:

”De noi depinde ceea ce va fi și anume de fiecare individ separat, cu toate că nici un individ separat nu decide cursul istoriei.” (Karl Jaspers).

Iată un motto ce ne înviță să unim forțele pentru a decide ceea ce va fi, dacă gândim lucrurile strict psihologic și anume trebuie ținut cont de faptul că unele trăsături și potențiale psihologice, chiar nu pot fi schimbate, oricât de mult ne-am uni forțele, însa prin voință și perseverență, chiar dacă ”nu putem muta munții”, măcar îi putem urca și astfel explora.

Controlul și dirijarea sistemului de motive specifice activității de învățare reprezintă una din cele mai dificile sarcini ale muncii cadrului didactic. Stimularea motivației elevului este o artă care ține de măiestria și harul didactic al educatorilor. De educatorii depinde formarea la elevi a unei atitudini active față de învățare, față de nou, de necunoscut, fiind astfel capabili să se adapteze „din mers” cerințelor societății aflate în schimbare.

Pentru a determina unele strategii de creare a situațiilor motivante în învățare, trebuie pornit de la relația osmotică afectivitate-intelect. Primele integrări senzoriale se produc la nivelul hipotalamusului și formației reticulate, zone unde se produc și emoțiile. Din această cauză, orice stimulare a creierului care produce o modificare la nivel de cunoaștere intelectuală, produce în același timp și o reacție emoțională. O informație cu valoare pozitivă produce o activizare intensă, care determină mărirea capacității de recepție și prelucrare. Dimpotrivă, o informație cu valoare emoțională negativă produce diminuarea capacității de recepție și

prelucrare. Aceasta înseamnă ca emoțiile se intelectualizează, se somatizează și se transformă în motive pentru învățare.

Dacă educatorul va determina o motivație optimă, atunci activitatea de învățare va fi eficientă.

Dascălul care se apropie de copii cu iubire și cu simțul dreptății, care glumește cu ei, care le insuflă sentimente morale, este acela a cărui autoritate rezistă în timp, asemenea dascăli făcându-și simțită influența în întreaga viață ulterioară a copiilor.

Există două feluri de motivații: cea care vine din interiorul nostru – intrinsecă – și cea venită datorită factorilor din exterior – extrinsecă. Într-un limbaj comun, motivația interioară reprezintă cea oferită de natura activității desfășurate sau consecințele pe care acestea le pot avea, în timp ce cea exterioară este exemplificată prin recompense.

Motivația este influențată atât de factori care țin de mediul în care se desfășoară activitatea de învățare (**factori ecologici**: *climat fizic, climat social, climat ocupațional*), cât și de **factori subiectivi** (*starea de sănătate, starea emoțională, starea cognitivă*).

Trebuie să știm câteva aspecte despre nivelul optim de motivare: persoanele active, așa cum sunt copiii, au un nivel mediu de motivare. Cele anxioase sau aflate într-un moment de panică, însă, au un nivel foarte ridicat de stimulare. (Îți aduci aminte cât de bine învățai cu o zi înainte de examene?). Acesta este și motivul pentru care multe persoane realizează mai bine lucrurile, dacă le fac pe ultima sută de metri. La fel se întâmplă și în cazul unui elev. Uneori, faptul ca își amână temele sau învățatul până mai târziu, nu este chiar un lucru rău. Lasă-l să lucreze în ritmul său și fii gata să îl ajuți dacă are nevoie de asta.

Copiii cu probleme de adaptare, sunt tot copii, iar această condiție a lor, de cele mai multe ori nu depinde de ei și de capacitatea lor de a-și depăși această condiție, acești copii nu trebuie tratați cu compasiune excesivă, ci cu responsabilitate, o responsabilitate care din punctul de vedere al dascălului se impune ca o condiție impetuoasă în procesul instructiv-educativ, condiție care deși nu ar trebui să aibă la bază compasiunea excesivă, trebuie alimentată din când în când de aceasta pentru a putea să se realizeze optim scopul final: **integrarea școlară și socială**.

Dezvoltarea motivației la acești copii depinde de relația profesor-elev ca o consecință impetuoasă în procesul de relaționare optim, proces ce stă la baza scopului final (integrarea), cât și la baza procesului instructiv-educativ. O caracteristică importantă a relației profesor-elev ar trebui să îl vizeze pe profesor, care trebuie să fie un adevărat părinte spiritual al tuturor elevilor în general, și al copiilor cu astfel de probleme în special și se știe foarte bine care sunt calitățile unui părinte pentru copilul sau. Apoi ca și condiție care decurge din această caracteristică, ar trebui să stea calitățile de bun psihopedagog al dascălului, pentru a putea depăși cu succes ”barierele” care apar pe traseul educațional. Întrebarea care se pune este următoarea: ce legătură există între stimularea motivației pentru studiu, problemele de adaptare ale copiilor și modalitățile de a le depăși. Motivația pentru studiu poate să ofere copilului acel impuls pozitiv care să îl facă să vadă lucrurile într-o nuanță favorabilă atât procesului instructiv-educativ, cât și asupra dezvoltării pozitive a personalității sale, personalitate care odată dezvoltată

corespunzător, îi poate facilita și o adaptare mai bună în societate în general, cât și în școală, în particular.

Dintr-o proastă adaptare, decurg mai multe consecințe nefaste, consecințe ce pot fi privite ca și obstacole, cum ar fi: slaba relaționare atât în grupurile sociale în care ființează, cât și în grupul școlar, și de aici apar implicit:

- ✓ complexul de inferioritate;
- ✓ retragerea socială;
- ✓ rămânerea în urmă la învățătură;
- ✓ abandonul școlar;
- ✓ incapacitatea de a duce la bun sfârșit anumite acțiuni și chiar situația în care acestea au fost începute, nefinalizarea lor;
- ✓ insatisfacții de tot genul și în cele din urmă inadaptarea socială.

1. Complexul de inferioritate

Complexul de inferioritate nu corespunde cu realitatea, el apare ca o consecință a neputinței de a realiza ceva. Dezvoltarea motivației pentru studiu la copiii cu complex de inferioritate, ar trebui să vizeze în primul rând eliminarea presupuziției: nu pot, nu voi putea niciodată să duc la bun sfârșit acțiunile acestea, ceilalți sunt mai buni ca mine, eu nu sunt bun de nimic.

Aceasta presupuziție blochează motivația și deci neputința, iar motivația odată blocată, se instalează neputința, sub mai multe aspecte în grupul școlar și deci, inadaptarea.

2. Retragerea socială

Ca și consecință a complexului de inferioritate, apare și retragerea socială a copilului, iar un astfel de copil nu va avea motivație pentru studiu. Ca și modalitate de a îndrepta lucrurile, atât sub aspect motivațional, cât și social, se impune includerea copilului respectiv în anumite programe de consiliere și psihoterapie care să aibă ca scop final formarea unei atitudini realiste despre lume și viață care să îl

ajute să ia lucrurile ca atare, integrându-se.

3. Rămânerea în urmă la învățătură

Se produce în cazul elevilor cu probleme de adaptare, nu atât din slaba dotare intelectuală, ci chiar din însăși această problemă de adaptare. Cred că aici trebuie să intervină cel mai bine rolul de psihopedagog al profesorului care uzând de metode potrivite, să îi asigure elevului "terenul" favorabil pentru depășirea acestui obstacol, exemplu: stimularea motivației prin depășirea tuturor consecințelor nefaste ale inadaptării. Privit în ansamblu, acest proces de stimulare a motivației prin eliminarea consecințelor nefaste, ar trebui să aibă ca impuls principal trasarea unei viziuni pozitive despre locul și rolul individului în viață, despre posibilitățile pozitive și pline de satisfacție pe care le poate aduce integrarea în societate. Cu alte cuvinte, rămânerea în urmă la învățătură, în cazul copiilor cu probleme de adaptare, trebuie depășită printr-o viziune optimistă despre viitor. Odată instalată această viziune optimistă despre viitor, consider ca elevul devine motivat pozitiv, iar impulsul despre care vorbeam mai sus își atinge țelul său nobil și pozitiv.

4. Abandonul școlar

Apare într-o modalitate similară ca și la rămânerea în urmă la învățătură, constituind finalitatea consecințelor negative ale problemelor de adaptare școlară. Aș aminti aceeași modalitate de depășire a acestui obstacol sau mare pericol, deci prin trasarea unei viziuni optimiste despre viitor.

5. Neputința de a începe și finaliza acțiunile școlare, cât și sociale.

Stimularea motivației aici trebuie să vizeze stima de sine, constituirea unei imagini pozitive despre propria persoană, în așa fel încât să fie depășite presupuzițiile: eu nu pot, nu voi putea niciodată.

6. Insatisfacții de tot felul

Insatisfacția pe care copilul cu probleme de adaptare școlară o simte în prezent va deveni satisfacție în viitorul ce se vrea a fi luminos și

prosper, cu o singură condiție: să învețe. Copilul cu comportament deviant este de cele mai multe ori marginalizat în grupul școlar atât de către colegi, dar și de către cadrul didactic, care îl vede ca pe o povară, trimițându-l astfel la cabinetul de consiliere școlară, considerând că responsabilitatea în remedierea comportamentului îi revine doar consilierului școlar, uitându-și rolul de părinte spiritual, tratându-l ca pe un obiect al muncii, un instrument, nu cum este normal, ca și copil/elev. Acest dascăl trebuie să lucreze în echipa atât cu consilierul școlar cât și cu ceilalți colegi, iar această echipă să înțeleagă comportamentul deviant de așa manieră încât stimularea motivației pentru studiu să aibă ca scop final depășirea comportamentului deviant, în ciuda faptului că acest comportament presupune de cele mai multe ori violență și rebelitate. Copilul/elevul trebuie învățat cu calm și înțelegere să își înțeleagă propriul comportament violent, deviant și rebel. Înțelegerea de către copil a propriului comportament deviant, conștientizarea consecințelor nefaste ale acestuia, precum și beneficiile pe care le va avea în urma renunțării la acest comportament constituie una dintre cele mai importante modalități de stimulare a motivației pentru studiu prin formarea, conștientizarea și manifestarea ideii de responsabilitate școlară și socială.

Dezvoltarea motivației pentru studiu la copiii cu probleme de adaptare școlară, este o problemă reală a procesului instructiv-educativ, care trebuie tratată cu mare responsabilitate de către dascăli pentru a se putea produce o integrare socială și profesională corespunzătoare.

Bibliografie:

1. J. A. Comenius, *Arta didactică*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1975
2. C. Neamțu, *Psihopedagogie specială*, Ed. Polirom, Iași, 2000

[<cuprins>](#)

Număr realizat de:

Profesor metodist Lăcrămioara Țincă

Profesor metodist Carmen Corlățeanu

DRAGI CITITORI,

Următorul număr al revistei ȘCOALA MODERNĂ va apărea în luna martie, 2014. Revista poate cuprinde lucrări din diferite domenii, cum ar fi:

- management educațional;
- metodologii instructiv-educative;
- parteneriate și proiecte;
- alternative educaționale;
- școală, cultură și tradiție;
- sprijin, suport și asistență educațională și psihologică;
- cercetări, studii etc.

Materialele vor fi trimise până la data de 20 martie 2014, pe adresa alfa.ccdnt@gmail.com

Cerințe de tehnoredactare:

- Se trimit doar documente WORD, de maximum 3 pagini, denumite cu titlul lucrării;
- Font Arial nr. 10;
- Spațierea paragrafelor va fi de 1.0 rânduri;
- Textul trebuie să fie redactat obligatoriu cu diacritice și să conțină la final numele și titlul didactic al autorului, școala și localitatea la care predă acesta;
- În cazul în care au fost folosite surse bibliografice, în mod obligatoriu acestea trebuie precizate la finalul materialului

Asamblare revista: inf. Dorin-Nicolae Davideanu

ȘCOALA MODERNĂ - publicație trimestrială editată de C. C. D. Neamț
Director: Lăcrămioara Secară
lacramioara.secara.ccdnt@gmail.com

Colectivul de redacție:

prof. metodist Elena -Roxana Irina- roxana.irina.ccdnt@gmail.com
prof. metodist Lăcrămioara Tincă - lacramioara.tinca.ccdnt@gmail.com
prof. metodist Gabriela Livia Curpanaru - gabriela.curpanaru.ccdnt@gmail.com
prof. metodist Carmen Corlățeanu - carmen.corlateanu.ccdnt@gmail.com
prof. metodist Mioara Roșu- mioara.rosu.ccdnt@gmail.com
prof. metodist Mihaela Popa- mihaela.popa.ccdnt@gmail.com
bibliotecar Ana Macovei - ana.macovei.ccdnt@gmail.com

Adresa redacției: Piatra-Neamț, str. Petru Rareș, nr. 24, tel. 0233-223885
E-mail: alfa.ccdnt@gmail.com
ISSN 2069 -4504

**Responsabilitatea pentru conținutul materialelor publicate
revine exclusiv autorilor.**